

2^ο ΓΕΛ ΛΕΥΚΑΔΑΣ

ΣΧΟΛ.ΕΤΟΣ: 2013-2014

ΤΑΞΗ: Β'

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΣΕ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Λευκάδα, 2014

Οι μαθητές	Η υπεύθυνη καθηγήτρια
Μεσσήνη Κυριακή	Ντεμογιάννη Σταυρούλα
Παπαδοπούλου Νεφέλη-Δέσποινα	
Παρασκευά Ηλιάννα	
Περδικάρης Χρήστος	
Πέτκοβ Μαρίν	
Πετούσης Κωνσταντίνος	
Ράπτη Σταματία	
Ρομποτή Γεωργία	
Ρομποτή Ελευθερία	
Ροντογιάννη Αγγελική	
Ροντογιάννη Αλεξάνδρα	
Σαλιανγι Ισιάννα	
Σέρβου Χαρά	
Σολδάτος Άγγελος	
Σολδάτου Κωνσταντίνα	
Σπανού Νικολέτα	
Σταύρακα Βασιλεία	
Σταύρακα Ελευθερία	
Τσιάβου Γρηγορία	
Τσιάβου Χριστίνα	
Φερεντίνου Ζαχαρένια	
Φιλίππου Ιωάννα	
Φυτοπούλου Πανωραία	

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στα πλαίσια του μαθήματος Ερευνητική Εργασία “Project” για το σχολικό έτος 2013-2014 εκπονήθηκε η εργασία με θέμα: «Ταξιδεύοντας σε κινηματογραφικούς δρόμους», το οποίο εμπίπτει στον κύκλο «Τέχνη και Πολιτισμός».

Ο σκοπός της ερευνητικής εργασίας ήταν να διακρίνουν οι μαθητές τη σχέση του κινηματογράφου με τον άνθρωπο και με ποιο τρόπο ο κινηματογράφος αποτελεί κομμάτι της καθημερινότητάς μας και αντανάκλαση της ζωής μας.

Ο κινηματογράφος αποτελεί μία εύκολη και προσίτη στο μεγάλο κοινό ικανοποίηση, μια απλή διασκέδαση σε μια σκοτεινή αίθουσα, όπου μπορεί κανείς να απολαύσει μία εύκολη ιστορία – ρομάντζο, περιπέτεια, μυστήριο, φαντασία, μουσική. Ακόμα, ο κινηματογράφος είναι τέχνη. Αν και η ιστορία του κινηματογράφου καλύπτει μία περίοδο που μόλις υπερβαίνει τα εκατό χρόνια, έχει ήδη κερδίσει τη θέση του δίπλα στις άλλες τέχνες – θέατρο, λογοτεχνία, ποίηση, μουσική, αρχιτεκτονική, ζωγραφική και γλυπτική.

Ο κινηματογράφος είναι στη ζωή μας και αποτελεί κομμάτι της καθημερινότητάς μας, γι’ αυτό και αποτέλεσε την επιλογή μας για ερευνητική εργασία.

Μελετήθηκαν τα παρακάτω ερευνητικά ερωτήματα:

1. Ιστορία του κινηματογράφου
2. Ιστορική αναδρομή και θεσμοί του ελληνικού κινηματογράφου
  - 2.1. Μουσείο κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
  - 2.2. Φεστιβάλ κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
3. Παρουσίαση ταινιών του ελληνικού κινηματογράφου
4. Ο κινηματογράφος ως μορφή τέχνης
5. Έρευνα με τη χρήση ερωτηματολογίου με θέμα: Νέοι και κινηματογράφος
6. Βραβεία Όσκαρ
7. Διεθνές Φεστιβάλ κινηματογράφου Βερολίνου
8. Διεθνές Φεστιβάλ κινηματογράφου Καννών

9. Διεθνές Φεστιβάλ κινηματογράφου Βενετίας
10. Παγκόσμιος κινηματογράφος: Αμερικάνικος vs ευρωπαϊκού κινηματογράφου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΕΦ.	ΤΙΤΛΟΣ	ΣΕΛΙΔΑ
1	Ιστορία του κινηματογράφου	6
2	Ιστορική αναδρομή και θεσμοί του ελληνικού κινηματογράφου	12
3	Παρουσίαση ταινιών του ελληνικού κινηματογράφου	33
4	Ο κινηματογράφος ως μορφή τέχνης	46
5	Έρευνα με τη χρήση ερωτηματολογίου με θέμα: Νέοι και κινηματογράφος	62
6	Φεστιβάλ Βερολίνου	72
7	Φεστιβάλ Βενετίας	81
8	Βραβεία Όσκαρ.....	90
9	Φεστιβάλ Καννών.....	102
10	Ευρωπαϊκός vs αμερικάνικου κινηματογράφου ..	113
11	Συμπεράσματα	118

2^ο Λύκειο Λευκάδας

Σχολικό έτος: 2013-2014

Τάξη: Β' Λυκείου

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: Ιστορία του κινηματογράφου

Οι μαθητές:

Άγγελος Σολδάτος

Μαρίν Πετκόβ

Κωνσταντίνος Πετούσης

Η υπεύθυνη καθηγήτρια

Ντεμογιάννη Σταυρούλα

Περιεχόμενα

1. Προάγγελοι του Κινηματογράφου	8
2. Κινηματογράφος: ιστορία και εξέλιξη	8
3. Μετείκασμα	9
4. Κινητοσκόπιο	9
5. Αδελφοί Lumiere	10

1. Προάγγελοι του Κινηματογράφου

Η σκέψη για την υλοποίηση του κινηματογράφου υπήρχε από παλιά. Το πρώτο βήμα έγινε όταν Κινέζοι σοφοί ανακάλυψαν ότι σε μια τρύπα σε ένα παντζούρι έδειχνε την εικόνα ενός αναστραμμένου κόσμου. Μερικούς αιώνες αργότερα ο Τζιρόλαμο Κάρντανο, Ιταλός στην καταγωγή στερέωσε ένα φακό σε μια τρύπα και η εικόνα έγινε καθαρότερη.

2. Κινηματογράφος: ιστορία και εξέλιξη

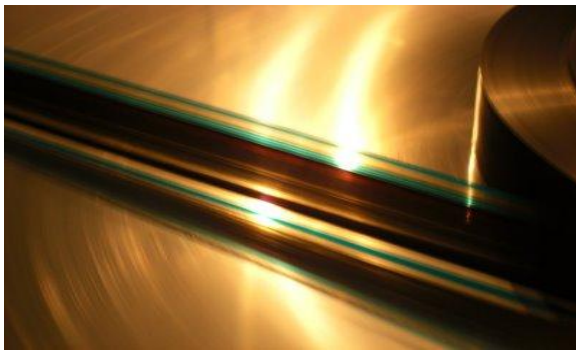
Η ιστορία του κινηματογράφου, ξεκινάει από την Αμερική όταν ο εφευρέτης Thomas Edison, έβαλε σκοπό να φτιάξει μια συσκευή για την καταγραφή εικόνας και ήχου. Επίσης ο ίδιος δημιούργησε και το πρώτο στούντιο στην ιστορία του κινηματογράφου. Αλλά και στην ευρωπαϊκή πλευρά του ατλαντικού μια οικογένεια με πείρα στην κατασκευή φωτογραφικών πλακών, άρχισε την δική της βιομηχανία με τα ζητούμενα της κινούμενης εικόνας. Τα πάντα άρχισαν όταν ένας πατέρας είδε το κινητοσκόπιο του Edison. Το αγόρασε και το πήγε κατευθείαν στα δυο παιδιά του. Το όνομα του νέου

θεάματος: Κινηματογράφος και στις 28 Δεκεμβρίου του 1895 έγινε η πρώτη δημόσια προβολή.

3. Μετείκασμα

Το μετείκασμα είναι ένα ελάττωμα του ανθρώπινου ματιού στο οποίο βασίζεται ο κινηματογράφος. Το μετείκασμα είναι ένας στιγμιαίος οπτικός ερεθισμός και διαρκεί αρκετά λεπτά. Η εικόνα (είδωλο) που σχηματίζεται στον αμφιβληστροειδή από ένα αντικείμενο δεν χάνεται αμέσως , αλλά παραμένει και μετά την εξαφάνιση του. Ο κινηματογράφος βασίζεται πάνω σε αυτό. Είναι δηλαδή μια αλληλουχία φωτογραφιών που κινούνται με 24 καρέ το δευτερόλεπτο όπως θα λέγαμε στην κινηματογραφική ορολογία. Με αυτόν τον τρόπο όλες οι φωτογραφίες μαζί αποτελούν το φιλμ. Έτσι πριν ακόμα εξαφανιστεί το μετείκασμα της μιας εικόνας να έρχεται η άλλη εικόνα, τότε οι εικόνες αυτές συγχωνεύονται και δημιουργούν μια συνεχή ροή εντυπώσεων. Με αυτό τον τρόπο ο κινηματογράφος δίνει την εντύπωση της κίνησης.

4. Κινητοσκόπιο

Το κινητοσκόπιο (Kinetoscope) ήταν μία μηχανή παρουσίασης ταινιών, πρόδρομος της σύγχρονης κινηματογραφικής μηχανής προβολής. Αναπτύχθηκε από τον Ουίλλιαμ Ντίκσον στα εργαστήρια του Αμερικανού εφευρέτη Τόμας Έντισον, στον οποίο αποδίδεται και η αρχική σύλληψη της ιδέας κατασκευής του. Η εφεύρεση του κινητοσκοπίου συνδύαζε τη φωτογραφία και την τεχνολογία αναπαράστασης της κίνησης της εικόνας,

προβάλλοντας διάτρητο φιλμ των 35 χιλιοστών. Η εικόνα γινόταν ορατή με τη μέθοδο του στερεοσκοπίου.

Η ανάπτυξη του κινητοσκοπίου βασίστηκε σε προγενέστερες ανακαλύψεις. Πιθανόν για αυτό το λόγο, ο Τόμας Έντισον κατοχύρωσε την εφεύρεσή του με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας μόνο στις ΗΠΑ και δεν επιχείρησε να κατοχυρώσει την εφεύρεση διεθνώς, γεγονός που επέτρεψε την αντιγραφή και περαιτέρω εξέλιξη της, εννοώντας με αυτό τον τρόπο την ταχύτερη εξέλιξη του κινηματογράφου.

Η πρώτη δημόσια παρουσίαση του πρωτότυπου κινηματοσκοπίου έλαβε χώρα στις 20 Μαΐου του 1891, ενώ στις 9 Μαΐου του 1893 έγινε η επίσημη παρουσίαση του, ως ολοκληρωμένη πλέον εφεύρεση, στο Ινστιτούτο Τεχνών και Επιστήμης του Μπρούκλιν.

5. Αδελφοί Lumiere

Γεννήθηκαν στην Μπεζανσόν της Γαλλίας ενώ μεγάλωσαν στην πόλη της Λυών. Ο πατέρας τους ήταν ιδιοκτήτης εργοστασίου, το οποίο κατασκεύαζε φωτογραφικές πλάκες και άλλα φωτογραφικά είδη, στο οποίο εργάστηκαν και οι δύο: ο Λουί Λυμιέρ ως φυσικός και ο Ογκύστ Λυμιέρ με την ιδιότητα του διευθυντή. Μετά την απομάκρυνση του πατέρα τους το 1892, ξεκίνησαν τις προσπάθειές τους πάνω στην εξέλιξη του κινηματογράφου και κατοχύρωσαν αρκετές ευρεσιτεχνίες, μεταξύ αυτών το διάτρητο φιλμ, το οποίο έδινε την δυνατότητα να ενσωματωθεί σε μία μηχανή προβολής.

Βασιζόμενοι στην εφεύρεση του κινητοσκοπίου, κατασκεύασαν την φορητή συσκευή του κινηματογράφου, την οποία κατοχύρωσαν με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, στις 13 Φεβρουαρίου του 1894. Ο κινηματογράφος των αδελφών Λυμιέρ, αποτελούσε ταυτόχρονα μηχανή λήψεως και προβολής, καθώς επίσης και εκτόπωσης του φιλμ. Η πρώτη ταινία που δημιούργησαν ήταν η Έξοδος από το εργοστάσιο Λυμιέρ (βίντεο εδώ), στις 19 Μαρτίου του 1895 και αποτόπωνε την έξοδο των εργατών από το εργοστάσιό τους.

Στις 28 Δεκεμβρίου του 1895, πραγματοποίησαν την πρώτη δημόσια προβολή ταινιών, επί πληρωμής, στο Παρίσι, ενώ τον επόμενο χρόνο, προώθησαν την εφεύρεσή τους στο Λονδίνο και στη Νέα Υόρκη, όπου έτυχαν θερμής υποδοχής. Οι ίδιοι θεώρησαν πως ο κινηματογράφος ήταν ήσσονος σημασίας και πούλησαν την εφεύρεσή τους στον Ζορζ Μελιέ. Αργότερα στράφηκαν στην έγχρωμη φωτογραφία και το 1903 επινόησαν την πρώτη έγχρωμη φωτογραφική διαδικασία (Autochrome Lumiere), η οποία άρχισε να διατίθεται εμπορικά το 1907.

Η επιχείρηση των αδελφών Λυμιέρ υπήρξε από τις μεγαλύτερες εταιρίες φωτογραφικών ειδών στην Ευρώπη, μέχρι την συγχώνευσή της με την εταιρεία Ilford.

2^ο Λύκειο Λευκάδας

Σχολικό έτος: 2013-2014

Τάξη: Β' Λυκείου

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: Ιστορική αναδρομή και θεσμοί του ελληνικού κινηματογράφου

Οι μαθητές

Περδικάρης Χρήστος

Σολδάτου Κωνσταντίνα

Ρομποτή Ελευθερία

Ρομποτή Γεωργία

Σταύρακα Ελευθερία-Βικτώρια

Η υπεύθυνη καθηγήτρια

Ντεμογιάννη Σταυρούλα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1	Ιστορική Αναδρομή	14
2	Μουσείο Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης	20
2.1	Συλλογές του Μουσείου	24
2.2	Κινηματογράφος-Εκπαίδευση	26
3	Φεστιβάλ Κινηματογράφου	26
3.1	Τμήματα της διοργάνωσης του Νοεμβρίου	27
3.2	1 ^η εβδομάδα ελληνικού Κινηματογράφου	29
	Βιβλιογραφία	32

1. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Ο ελληνικός και ο Βαλκανικός κινηματογράφος ξεκινάει το 1906 με τους αδερφούς Γιαννάκη και Μίλτο Μανάκια που αρχίζουν από την Μακεδονία. Οι Μανάκια δημιουργούν 60 ταινίες μοναδικής αξίας. Το 1907 ανοίγει ο πρώτος κινηματογράφος στην Αθήνα. Οι αίθουσες προβολών αυξάνονται και πολλές προβολές ξεκινούν στα θέατρα.

Το 1914 ιδρύεται η κινηματογραφική εταιρία "Άστρ Φιλμ" και αρχίζει η παραγωγή ταινιών μεγάλης διάρκειας. Η Γκόλφω, δίνει το σενάριο και είναι η πρώτη Ελληνική ταινία μεγάλου μήκους. Κατά τον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο η θεματολογία του κινηματογράφου περιορίζεται στα επίκαιρα πολεμικά γεγονότα. Παρά το κλίμα του πολέμου αναδεικνύονται σημαντικοί έλληνες σκηνοθέτες (Γεώργιος Προκοπίου, Δημήτρης Γαζιάδης κ.α.) που γυρίζουν πολύ δύσκολα πλάνα από το μέτωπο.

Η πρώτη μεγάλη επιτυχία έρχεται το 1920 με το φιλμ "Ο Βιλλάρ στα γυναικεία λουτρά του Φαλήρου", στο οποίο είναι σκηνοθέτης, σεναριογράφος και πρωταγωνιστής ο κωμικός ηθοποιός Βιλλάρ ή αλλιώς Νικόλαος Σφακιανάκης.

Την χρονική περίοδο 1928- 1931 μεγαλουργεί η κινηματογραφική επιχείρηση "Νταγκ- Φιλμ" που λειτουργούσε ήδη από το 1918 και ασχολήθηκε με ιστορικές ταινίες και την κινηματογράφιση λογοτεχνικών έργων. Στην ταινία "Δάφνις και Χλόη" εμφανίζεται το πρώτο γυμνό του Ευρωπαϊκού Κινηματογράφου. Από τότε η προσπάθεια για την ανάπτυξη του κινηματογράφου γίνεται σοβαρότερη, όμως διακόπτεται από τον πόλεμο. Το 1932 παίζεται στους κινηματογράφους η πρώτη ομιλούσα ταινία «Ο Αγαπητικός της Βοσκοπούλας», της "Ολύμπια Φιλμ" σε σκηνοθεσία Δ. Τσακίρη. "Οι Απάχηδες των Αθηνών" θεωρείται μια από τις πιο αξιόλογες προσπάθειες του ομιλούντα κινηματογράφου.

Το 1942, στα δύσκολα χρόνια της κατοχής ο Φιλοποίμην Φίνος ιδρύει τη "Φίνος Φιλμ" που σφράγισε την ιστορία του Ελληνικού κινηματογράφου. Μέσα στην κατοχή γυρίζονται δύο σημαντικές ταινίες, «Η φωνή της καρδιάς» (1943, σε σκηνοθεσία Δ. Ιωαννόπουλου) και «Χειροκροτήματα» (1944, σε σκηνοθεσία Γ. Τζαβέλα). Και στις δύο εμφανίζεται στην πρώτη του κινηματογραφική εμφάνιση ο νεαρός πρωταγωνιστής του θεάτρου Δημήτρης Χορν. Στην ουσία αυτές οι δύο ταινίες είναι που εγκαινιάζουν μια νέα πολύ δημιουργική περίοδο για το ελληνικό σινεμά. Τα «Χειροκροτήματα» αναγγέλλουν το μεγάλο σκηνοθετικό ταλέντο του Τζαβέλλα που για την επόμενη εικοσαετία γυρνάει μερικές από τις καλύτερες ταινίες του ελληνικού σινεμά.

Ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος τελειώνει το 1945, αλλά όχι για τους Έλληνες. Τα επόμενα χρόνια οι ταινίες που γυρίζονται είναι πολύ λίγες. Πολλοί καλλιτέχνες ταλαιπωρούνται με διώξεις, κνηγητά και εξορίες. Κανονική κινηματογραφική παραγωγή ξεκινάει τη δεκαετία του '50. Ο κινηματογράφος χαράζει μια σταθερά ανοδική πορεία και τραβάει το ενδιαφέρον του κοινού που γεμίζει τις αίθουσες με ταινίες όπως το «Πικρό Ψωμί» σε σκηνοθεσία Γ. Γρηγορίου, «Μαγική πόλη», ο «Δράκος» σε σκηνοθεσία Ν. Κούνδουρου, η «Στέλλα», «Το κορίτσι με τα μαύρα» σε σκηνοθεσία Μ. Κακογιάννη και «Η κάλπικη λύρα» σε σκηνοθεσία Γ. Τζαβέλα. Την ίδια περίοδο η εταιρία του Φίνου αρχίζει να ξεχωρίζει και σταδιακά να

δημιουργεί το ελληνικό σπαρ σόστεμ, γυρίζοντας ταινίες που έχουν μεγάλη επιτυχία.

Σταδιακά αρχίζουν να δημιουργούνται και άλλες εταιρίες κινηματογραφικής παραγωγής πολλαπλασιάζοντας τον αριθμό των ταινιών την περίοδο του 1960.

Παράλληλα ξεκινάει το φεστιβάλ κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης, με σκοπό να αποτελεί ένα ετήσιο πανόραμα του ελληνικού σινεμά και να βραβεύει τους δημιουργούς του. Την ίδια χρονιά η Μελίνα Μερκούρη βραβεύεται για την ερμηνεία της στο «Ποτέ την Κυριακή» του Ντασέν στο φεστιβάλ των Καννών, ενώ ο Μάνος Χατζιδάκις παίρνει το Όσκαρ τραγουδιού για τα «Παιδιά του Πειραιά» για την ίδια ταινία. Λίγο αργότερα, το 1963 ο Νίκος Κούνδουρος παίρνει την Αργυρή Άρκτο στο φεστιβάλ του Βερολίνου για τη σκηνοθεσία του στις «Μικρές Αφροδίτες», ενώ ο «Αλέξης Ζορμπάς» του Κακογιάννη, παίρνει 3 όσκαρ.

Από το 1965 πολλοί σκηνοθέτες με μεγάλα όνειρα αναγκάστηκαν να φύγουν στο εξωτερικό λόγω της δικτατορίας. Όμως τα φιλμ του Θόδωρου Αγγελόπουλου, η «Αναπαράσταση» (1970) και οι «Μέρες του '36» (1972), το «Προξενιό της Άννας» του Παντελή Βούλγαρη και η «Ευδοκία» (1971) του Αλέξη Δαμιανού, δείχνουν από τότε, ότι ο ελληνικός κινηματογράφος έχει ακόμα να δείξει πολλά.

Η μεταπολίτευση φέρνει στο προσκήνιο το αριστούργημα του Θόδωρου Αγγελόπουλου «Ο Θίασος» και μαζί του νέους δημιουργούς οι οποίοι αυτή τη φορά δεν εμποδίζονται από πόλεμο, αλλά από την τηλεόραση. Η παρουσία της στα περισσότερα σπίτια απέσυρε σταδιακά τον κόσμο από τις κινηματογραφικές αίθουσες.

Η έλλειψη χρημάτων κάνει την κινηματογραφική παραγωγή να εξαρτάται όλο και περισσότερο από τις κρατικές επιχορηγήσεις. Έτσι έχουμε τρεις κατηγορίες κινηματογράφου την επόμενη περίοδο: την κατηγορία που χρηματοδοτείται, αυτή των δημιουργών που προσπαθούν να κάνουν ταινίες που να αφορούν και το κοινό, προσπαθώντας να το ξαναφέρουν στις αίθουσες και μια τρίτη κατηγορία που είναι ταινίες προσωπικές, πειραματικές, που με χαμηλά κοστολόγια προσπαθούν να αρθρώσουν ένα πρωτοποριακό λόγο, ανεπιτυχώς τις περισσότερες φορές. Ούτε το κοινό μήτε οι δημιουργοί κατάφεραν να εισπράξουν θετικά στοιχεία από αυτό το διαχωρισμό, παρά μόνο όλοι κατέληξαν να κινούνται συγχυσμένοι ανάμεσα σε αυτές τις τρεις κατηγορίες.

Η δεκαετία του '80 μπαίνει με την κυριαρχία του βίντεο. Η μεγαλύτερη παραγωγή σε βιντεοταινίες με πολύ κακής ποιότητας υλικό γίνεται αυτή τη περίοδο με αποτέλεσμα κινηματογράφοι να κλείνουν και το σινεμά να περνάει μια περίοδο νάρκης. Ωστόσο, υπάρχουν και αυτοί οι δημιουργοί που επιμένουν, με αποτέλεσμα το ελληνικό σινεμά να βραβευτεί και πάλι στο εξωτερικό και να ξαναφέρει το κοινό στις αίθουσες.

Η τελευταία δεκαετία σημαδεύεται από την είσοδο νέων δημιουργών στο χώρο του κινηματογράφου, που του ξανάδωσαν την φρεσκάδα που του έλειπε. Μαζί με τους κορυφαίους δημιουργούς που αποτελούν σταθερές αξίες έκαναν το κοινό να αγαπήσει και πάλι το σινεμά. Τα δεδομένα, παρόλες τις δυσκολίες και προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι ελληνικές παραγωγές, δείχνουν ότι ο ελληνικός κινηματογράφος έχει μπει σε πολύ καλό δρόμο και έχει λαμπρό μέλλον.

Η ιστορική αναδρομή του κινηματογράφου θα φαινόταν ελλιπής αν δεν παρουσιάζαμε κάποιους σκηνοθέτες, συνθέτες, ηθοποιούς οι οποίοι πραγματικά άφησαν πίσω τους έργο ανεκτίμητης αξίας για τις επόμενες γενεές. Χαρακτηριστική λοιπόν είναι η προσφορά του Γιώργου Τζαβέλλα ο οποίος δημιουργεί ένα νέο είδος ταινίας που αποτελείται από τέσσερα σκετς και δημιουργείται η «Κάλπικη Λύρα».

Ένας άλλος αξιόλογος σκηνοθέτης του ελληνικού κινηματογράφου υπήρξε ο θεατρικός συγγραφέας Αλέκος Σακελλάριος, με ταινίες όπως «Ένα βότσαλο στη λίμνη», «Ένας ήρωας με παντόφλες», «Το ξύλο βγήκε απ' τον παράδεισο», «Η Αλίκη στο ναυτικό», κ.α. Επίσης σημαντικές ταινίες έδωσε στον ελληνικό κινηματογράφο και ο Μιχάλης Κακογιάννης, όπως η «Στέλλα» και ο «Αλέξης Ζορμπάς», ενώ με τη μεταφορά της «Ηλέκτρας» στην οθόνη, βραβεύτηκε στο Φεστιβάλ των Καννών.

Σημαντικός σκηνοθέτης για τον ελληνικό κινηματογράφο ήταν κι ο Βασίλης Γεωργιάδης του οποίου οι ταινίες «Τα κόκκινα φανάρια» και «Το χόμα βάφτηκε κόκκινο» προτάθηκαν για όσκαρ καλύτερης ξενόγλωσσας ταινίας, ενώ η ταινία «Κορίτσια στον ήλιο» προτάθηκε για χρυσή σφαίρα.

Από την αρχή του κινηματογράφου εμφανίστηκαν ο Βασίλης Λογοθετίδης, η Κατίνα Παξινού, ο Σπύρος Φωκάς, η Έλλη Λαμπέτη η οποία έγινε γνωστή στο διεθνές κοινό με το «Μια μέρα ο μπαμπάς μου», που είναι όλοι τους καταξιωμένοι ηθοποιοί. Από την άλλη οι ηθοποιοί της εγχώριας κινηματογραφικής παραγωγής και κυρίως αυτοί που πρόσφεραν άφθονο γέλιο με το ταλέντο τους είναι πολλοί, όπως ο Νίκος Σταυρίδης, ο Βασίλης Αυλωνίτης, ο Μίμης Φωτόπουλος ο Ντίνος Ηλιόπουλος, ο Κώστας Χατζηχρήστος, ο Λάμπρος Κωνσταντάρας, ο Κώστας Βουτσάς, ο Διονύσης Παπαγιαννόπουλος, ο Σωτήρης Μουστακάς, ο Θανάσης Βέγγος, κ.ά.

Από την πλευρά των Ελληνίδων ηθοποιών της κωμωδίας πρέπει να αναφερθούν η Γεωργία Βασιλειάδου, η Ρένα Βλαχοπούλου, η Αλίκη Βουγιουκλάκη, η Μάρω Κοντού με την εξαιρετική φωτογένεια, η Τζένη Καρέζη, η Ζωή Λάσκαρη, η Μάρθα Βούρτση, η Μάρθα Καραγιάννη. Επίσης, η Μαίρη Χρονοπούλου, η Δέσποινα Στυλιανοπούλου και πολλές άλλες που άφησαν το στίγμα τους.

2. ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Γενικές Πληροφορίες

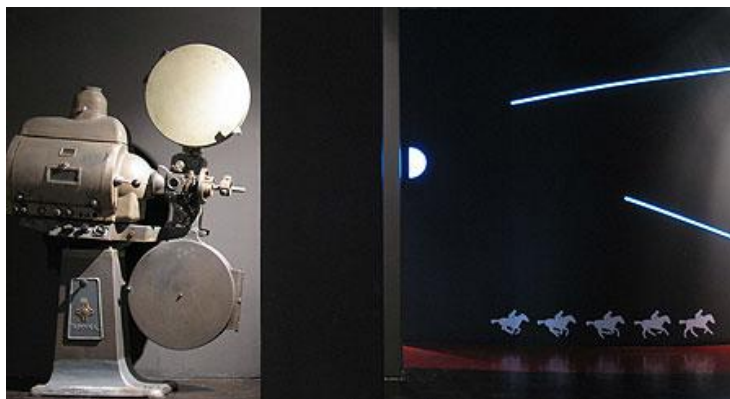
Το Μουσείο Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης το οποίο είναι το μόνο μουσείο κινηματογράφου στην Ελλάδα, ιδρύθηκε το 1997 και στεγάζεται στην αποθήκη Α' του λιμένα Θεσσαλονίκης. Εποπεύεται και χρηματοδοτείται εξ' ολοκλήρου από το ΥΠΠΟ και λειτουργεί ως Νομικό Προσωπικό Ιδιωτικού Δικαίου (ΝΠΙΔ).

Σύμφωνα με τον εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας, «Σκοπός του μουσείου είναι η συγκέντρωση, διάσωση και μουσειολογική προβολή των στοιχείων της κινηματογραφικής ζωής της χώρας. Στο πλαίσιο του σκοπού αυτού το μουσείο μεριμνά για τη μελέτη και τεκμηρίωση υλικού σχετικού με την κινηματογραφική τέχνη καθώς και για την οργάνωση ερευνητικών και εκπαιδευτικών προγραμμάτων σε συνεργασία με άλλους συναφείς φορείς».

Το ΜΚΘ έκανε την εμφάνισή του για πρώτη φορά στο «ΟΛΥΜΠΙΟΝ» της Θεσσαλονίκης για τα 100 χρόνια σινεμά το 1995, στην οποία προβλήθηκαν 15 γνωστές κινηματογραφικές ταινίες. Το 2010 το Μουσείο Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ενώθηκε με το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Ιστορική αναδρομή του Μουσείου

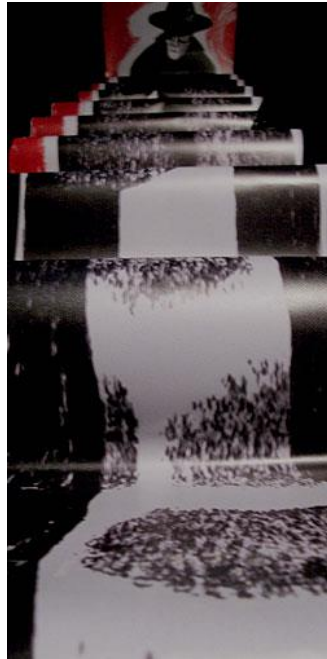
Οι πρώτοι που ασχολήθηκαν με τον κινηματογράφο ήταν οι αδελφοί «Μανάκια» από την Αβδέλα των Γρεβενών, οι οποίοι κατάλαβαν την εμπορική εκμετάλλευση που τους έδινε ο κινηματογράφος και με την λογική του «στήνω μια κάμερα και γυρίζω», άρχισαν να καταγράφουν διάφορες εκδηλώσεις όπως γάμους, πανηγύρια, πολιτικά και πολεμικά γεγονότα.

Στη συνέχεια σιγά - σιγά κτίζεται ένας εγχώριος κινηματογράφος βασισμένος στα συγκριτικά πλεονεκτήματά του. Ο Μιχαήλ Μιχαήλ του Μιχαήλ, ο Σπριντιόν και ο Ερβέ Βιλλάρ πρωταγωνιστούν με τον τρόπο των προτύπων τους στο ελληνικό σκηνικό και σκορπίζουν γέλιο. Ο Κωνσταντίνος Μπαχατώρης, ο πρώτος Έλληνας παραγωγός, επενδύοντας εκατό χιλιάδες δραχμές, φέρνει στο φως την πρώτη ελληνική ταινία, την «Γκόλφω» του Περεσιάδη.

Μετά την κατοχή και τον εμφύλιο μπαίνουν οι βάσεις για σημαντικές, πρωτογενείς δημιουργίες όπως ο ελληνικός νεορεαλισμός, ο οποίος συνεπαίρνει την Ευρώπη. Σημαντικοί σκηνοθέτες: Γιώργος Τζαβέλας, Ντίνος Δημόπουλος, Αλέκος Σακελλάριος οι οποίοι καταφέρνουν να μετεγγράψουν σεναριακή τεχνοτροπία στην ελληνική γλώσσα, ενώ εμφανίζονται τα πρώτα δείγματα της προσπάθειας να αποκτήσει η Ελλάδα κινηματογραφική ταυτότητα αναγνωρίσιμη και ευανάγνωστη.

Οι Έλληνες παραγωγοί, με ηγετική τους φυσιογνωμία το Φιλοποίμενα Φίνο («Φίνος Φιλμ») βρίσκουν χρυσάφι στα πρόσωπα μιας ομάδας ηθοποιών, που συνομιλούν με το φακό λες κι είναι ο καλύτερός τους φίλος. Κύρια θέματά τους είναι η κωμωδία και το μιούζικαλ. Όταν κάποτε έγινε προσπάθεια να απλώσουν τα δίχτυα τους στο δραματικό πεδίο, εκεί, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων (Γεωργιάδης, Δημόπουλος, Τζαβέλας) το εγχείρημα έφτασε στα όρια της γραφικότητας. Ωστόσο, το καθοριστικό γεγονός που ανοίγει την κινηματογραφική πύλη της δεκαετίας του '60 είναι η ίδρυση του Φεστιβάλ Κινηματογράφου στη Θεσσαλονίκη.

Είναι το 1971 ένα όριο όπου ο Νέος Ελληνικός Κινηματογράφος κάνει την εμφάνισή του, αφού ο συνδυασμός της εμφάνισης του Θόδωρου Αγγελόπουλου («Αναπαράσταση»), του Παντελή Βούλγαρη («Το προξενειό της Άννας»), αλλά και της «Ευδοκίας» του Αλέξη Δαμιανού δημιουργούν το υπέδαφος για την ανάπτυξη ενός «κινηματογράφου του δημιουργού», με λίπασμα το πάγιο αίτημα της «ελληνικότητας».

Έχοντας αντιμετωπίσει την εισπρακτική κρίση της δεκαετίας του '80, ο κινηματογράφος αποφασίζει να μπολιαστεί από τις αισθητικές επιλογές της τηλεόρασης και να ξαναφέρει τον κόσμο στις κινηματογραφικές αίθουσες, ενώ κάποιοι άλλοι σκηνοθέτες, αποφασίζουν να βγουν στην επιφάνεια και να καταθέσουν τη δική τους άποψη και τις δικές τους αισθητικές αγωνίες. Μια τέτοια ομάδα (Χούρσογλου, Γκορίτσας, Κόκκινος, Γραμματικός) με τις ταινίες της φέρνει στο επίκεντρο την «Άνοιξη του ελληνικού κινηματογράφου», όπως ονομάστηκε στις αρχές του '90. Όταν ματαιώθηκε κι αυτή, οι νέες τεχνολογίες και το ψηφιακό σινεμά προσανατόλισαν τις παραγωγές σε ένα δημιουργικό διάλογο με την τηλεόραση.

2.1. Οι συλλογές του Μουσείου

1. *Συλλογή «HELLAFFI»* : Η γνωστή συλλογή κινηματογραφικών γιγαντοαφισών ακόμη περιλαμβάνει προσχέδια με μολύβι, λιθογραφίες, έργα με ακουαρέλα, με σινική μελάνι και με κραγιόνι.

2. *Συλλογή Κωνσταντίνου Αρβανιτίδη* : Η συλλογή περιλαμβάνει χειροποίητες γιγαντοαφίσες διαφόρων διαστάσεων επίσης περιλαμβάνει πρακτικά και διάφορα έγγραφα της Ένωσης «Ο Απελλής».

3. *Συλλογή Νικολάου και Αικατερίνης Μπιλιλή* : Η συλλογή Μπιλιλή περιλαμβάνει ταινίες κυρίως ελληνικές αλλά και γαλλικά ντοκιμαντέρ, βουβές ταινίες, γερμανικά επίκαιρα, αμερικάνικα κινούμενα σχέδια, ελληνικές συναυλίες, διαφημίσεις και τρέιλερ από ΗΠΑ, Ρωσία, Ιταλία, Αγγλία, Κίνα, Γαλλία και Τουρκία.

4. *Συλλογή Βασιλείου Παπαδόπουλου* : Η συλλογή Παπαδόπουλου περιλαμβάνει ταινίες, επίκαιρα, κινούμενα σχέδια, στιγμιότυπα ταινιών, τρέιλερ και ντοκιμαντέρ από διάφορες χώρες της Αμερικής και της Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης και της Ελλάδας.

5. *Άλλες συλλογές* : Υπάρχουν συλλογές όπως αυτή του υπουργείου Μακεδονίας-Θράκης, η οποία αποτελείται από 90 περίπου εκπαιδευτικές ταινίες της δεκαετίας του '70- κυρίως ελληνικής παραγωγής αλλά και αμερικάνικης και διάφορα τρέιλερ από σύγχρονες ταινίες ('90 και μετά) κυρίως αγγλικής παραγωγής.

2.2. Μουσείο κινηματογράφου και εκπαίδευση

Το Μουσείο Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, οργανώνει μια νέα σειρά εκπαιδευτικών προγραμμάτων για τους μαθητές της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στα οποία προσφέρεται μία ποικιλία εκπαιδευτικών προτάσεων με αντίστοιχους εκπαιδευτικούς στόχους. Οι στατικές και οι κινούμενες εικόνες, οι ήχοι, και τα κινηματογραφικά αντικείμενα δημιουργούν το κατάλληλο σκηνικό ώστε μικροί και έφηβοι επισκέπτες να ταξιδέψουν τόσο στις απαρχές της κινούμενης εικόνας όσο και στη μαγεία του ελληνικού σινεμά ξεκινώντας από τις πρώτες αμήχανες προσπάθειες των αρχών του 20ου αιώνα και φτάνοντας μέχρι τις ταινίες που παίζονται σήμερα στις αίθουσες.

Τα προγράμματα, επίσης, αυτά είναι κατάλληλα προσαρμοσμένα στα χαρακτηριστικά και στους στόχους της κάθε ηλικιακής ομάδας έχοντας ως κυρίαρχο στόχο την εξοικείωση με την 7η τέχνη. Επίσης, προβάλλεται ένα τρισδιάστατο φιλμ που παρουσιάζει τον τρόπο που κατασκευάζεται μια ταινία, ώσπου να «βγει στο φως».

3. ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Το Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης είναι το κορυφαίο φεστιβάλ κινηματογράφου της νοτιοανατολικής Ευρώπης. Εγκαινιάστηκε το 1960 ως Εβδομάδα Ελληνικού Κινηματογράφου και από το 1992 έγινε διεθνές, περιλαμβάνοντας Διαγωνιστικό Τμήμα ταινιών μεγάλου μήκους.

Η έδρα του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης βρίσκεται στο «Ολύμπιον», σε ένα αρχιτεκτονικά εντυπωσιακό κτιριακό συγκρότημα της δεκαετίας του 1920, στην Πλατεία Αριστοτέλους, στην καρδιά της πόλης.

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης, διαρκώς εξελισσόμενο, διεκδικεί και επιτυγχάνει μια ολοένα και αυξανόμενη διεθνή εμβέλεια, παρουσιάζοντας τις πλέον πρωτοποριακές ανεξάρτητες παραγωγές από ολόκληρο τον κόσμο και αναπτύσσοντας δραστηριότητα για τους επαγγελματίες του διεθνούς κινηματογραφικού χώρου. Από τα μέσα της δεκαετίας του 1990, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, έχει καταστεί ένας οργανισμός με διαρκώς αυξανόμενη ακτίνα δράσεων πολιτισμού σε όλη τη διάρκεια του έτους.

3.1. Τμήματα της διοργάνωσης του Νοεμβρίου

Το τμήμα *Ματιές στα Βαλκάνια* προβάλλει κάθε χρόνο μια επιλογή από τις σημαντικότερες βαλκανικές ταινίες της χρονιάς. Συνοδεύεται από αφιέρωμα σε ένα βαλκανικό σκηνοθέτη, για τον οποίον εκδίδεται μια δίγλωσση μονογραφία. Επίσης, προσφέρει ένα βραβείο κοινού αξίας 2000 ευρώ στην πιο δημοφιλή νέα ταινία μεγάλου μήκους.

Το *Ελληνικό Τμήμα* παρουσιάζει κάθε χρόνο το σύνολο της κινηματογραφικής παραγωγής της χρονιάς. Η ελληνική κινηματογραφική κοινότητα έχει την ευκαιρία να παρουσιάσει την παραγωγή και τις δραστηριότητές της στο κινηματογραφόφιλο κοινό, αλλά και στους

επαγγελματίες-προσκεκλημένους του Φεστιβάλ που δραστηριοποιούνται στον χώρο του κινηματογράφου διεθνώς.

Το *Τμήμα Ανοιχτοί Ορίζοντες* παρουσιάζει συγκομιδή από τις πιο πρωτοποριακές και ανεξάρτητες φωνές του παγκόσμιου κινηματογράφου.

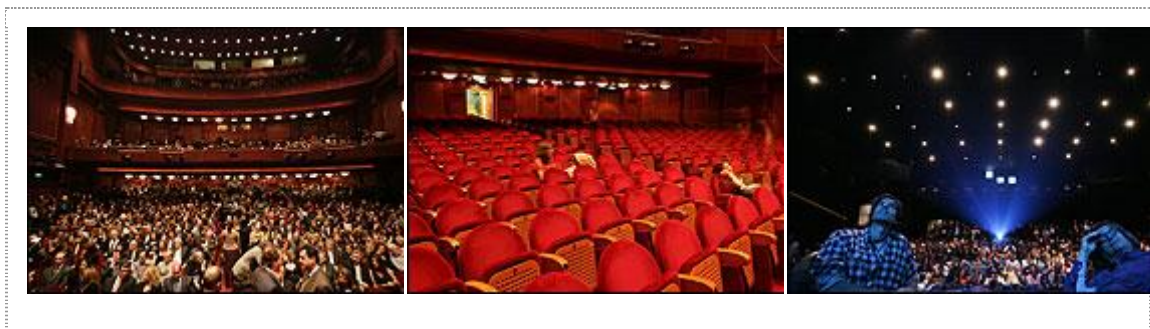
Τα *Αφιερώματα* πλαισιώνουν τον βασικό κορμό ταινιών και αφορούν στο έργο ελλήνων και ξένων δημιουργών, αλλά και αναδεικνύουν θεματικές ενότητες και κινηματογραφικά είδη του σινεμά

Σε συνεργασία με τους θεσμικούς φορείς και τα σωματεία του ελληνικού κινηματογραφικού και οπτικοακουστικού χώρου, το Φεστιβάλ (συν)διοργανώνει τιμητικές εκδηλώσεις και συζητήσεις ανοιχτές προς το κοινό και τους επαγγελματίες.

Κινηματογραφικές Αίθουσες

Οι αίθουσες ΟΛΥΜΠΙΟΝ και ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ αποτελούν ένα από τα πλέον ζωντανά κύτταρα της πολιτιστικής ζωής της Θεσσαλονίκης, λειτουργώντας ως κινηματογράφος σε όλη τη διάρκεια της κινηματογραφικής περιόδου με πρόγραμμα ταινιών πρόσφατης παραγωγής και προβολή αφιερωμάτων, στεγάζοντας τα εκπαιδευτικά προγράμματα του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

3.2. 1η ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Η 1η Εβδομάδα Ελληνικού Κινηματογράφου έγινε από τις 20-26 Σεπτεμβρίου 1960 στον κινηματογράφο "Ολύμπιον". Το πρόγραμμα χωριζόταν σε τρία μέρη:

- α) το κυρίως διαγωνιστικό με 4 ταινίες μεγάλου μήκους
- β) τις αναδρομικές προβολές των καλύτερων ταινιών παραγωγής 1955-59 (9 ταινίες)
- γ) τις μικρού μήκους (10 ταινίες).

Η γενική ατμόσφαιρα της πρώτης βραδιάς ήταν μάλλον ψυχρή, αν αναλογισθούμε τα μετέπειτα "θερμά" βράδια του Φεστιβάλ. Το κοινό, αν και ήταν αρκετό, παρέμεινε αδιάφορο μέχρι το τέλος, ίσως γιατί απουσίαζαν οι καλλιτέχνες που θα έδιναν κάποια αίγλη στα εγκαίνιά του. Μ' ελάχιστες εξαιρέσεις (Κατίνα Παξινού, Στρατής Μυριβήλης, Αντιγόνη Βαλάκου, Άννα Συνοδινού κ.α.), η πλειοψηφία του πνευματικού και καλλιτεχνικού κόσμου σνόμπαρα το Φεστιβάλ, όπως οι "επίσημες αρχές" της πόλης και της κυβέρνησης. Αλλά και πολλά μέλη της κριτικής επιτροπής απουσίαζαν με το αιτιολογικό ότι είχαν ήδη δει τις ταινίες στην Αθήνα.

Μέσα στη βιασύνη τους να γίνει το Φεστιβάλ, οι οργανωτές παρέλειψαν να αναρτήσουν πανό ή να κολλήσουν αφίσες, που να δείχνουν ότι όντως στην πόλη γίνεται κάποια εκδήλωση. Οι ελάχιστες αφίσες τοιχοκολλήθηκαν μια μέρα πριν τη λήξη της. Μέρα με τη μέρα όμως το κοινό γινόταν πολυπληθέστερο και πιο θερμό, με αποκορύφωμα της τελευταία μέρα, που παρατηρήθηκε έλλειψη εισιτηρίων, ενώ από νωρίς γίνονταν πηγαδάκια στην πλατεία Αριστοτέλους.

Οι προβολές έκλεισαν με τη "Μανταλένα" του Ντ. Δημόπουλου, που παρακολούθησε πλήθος κόσμος με την παρουσία αρκετών καλλιτεχνών, οι οποίοι είχαν έρθει από την Αθήνα (Αλίκη Βουγιουκλάκη, Γκέλυ Μαυροπούλου, Μάνος Κατράκης, Μάρω Κοντού, Ρίκα Διαλυνά, Μίμης Πλέσσας κ.α.). Μετά την προβολή δόθηκε δεξίωση, αλλά την ειδυλλιακή αυτή ατμόσφαιρα χάλασαν της άλλη μέρα τα παρατράγουδα που έγιναν στην κριτική επιτροπή, όπου με έγγραφο του Υπουργείου Βιομηχανίας αποκλείστηκαν από τις συνεδριάσεις της, ο Μ. Νικολούδης, εκπρόσωπος της Ενωσης Παραγωγών και ο Δ. Σακελλαρίου, εκπρόσωπος των Τεχνικών Κινηματογράφου. Ο μεν πρώτος γιατί είχε ταινία που διαγωνιζόταν, ο δε δεύτερος γιατί ήταν μέλος χωρίς δικαίωμα ψήφου!

Η κριτική επιτροπή πάντως φρόντισε να βραβεύσει όλες τις ταινίες που συμμετείχαν (δεν ήταν εξάλλου και πολλές), ώστε να μη μείνει κανείς απογοητευμένος. Σε γενικές γραμμές τα βραβεία ήταν μάλλον δίκαια και δεν εκφράστηκαν σοβαρά παράπονα, σε αντίθεση με τις επόμενες χρονιές. Η βραδιά πάντως άφησε τόσο καλές εντυπώσεις, ώστε τα "Νέα" έγραψαν την άλλη μέρα ότι "η εσπερίς αυτή απετέλεσε το λαμπρότερον ίσως μεταπολεμινόν γεγονός στην κοσμικήν ζωήν της Θεσσαλονίκης".

Σε όλη τη διάρκεια ζωής του Φεστιβάλ αναδεικνύονται talenta αλλά υπάρχουν και δυσαρεστημένοι με τις κριτικές που προβάλλονται. Ωστόσο, το Φεστιβάλ συνεχίζεται να γίνεται κάθε χρόνο στη Θεσσαλονίκη στο «ΟΛΥΜΠΙΟΝ» και έχει μεγάλη επιτυχία.

Βιβλιογραφία

<http://www.cinemuseum.gr/>

<http://www.filmfestival.gr/>

http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%95%CE%BB%CE%BB%CE%B7%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CF%8C%CF%82_%CE%BA%CE%B9%CE%BD%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%BF%CE%B3%CF%81%CE%AC%CF%86%CE%BF%CF%82

<http://www.cinemainfo.gr/cinema/greekcinema/history/index.html>

http://www.logiosermis.net/2013/10/blog-post_4516.html#.Ut4i-OdYlcc

2ο Λύκειο Λευκάδας
Σχολικό έτος: 2013-2014
Τάξη: Β' Λυκείου

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: Παρουσίαση ταινιών του ελληνικού κινηματογράφου

Οι μαθητές
Παπαδοπούλου Νεφέλη
Ροντογιάννη Αγγελική
Τσιάβου Γρηγορία
Τσιάβου Χριστίνα
Φιλίππου Ιωάννα

Η υπεύθυνη καθηγήτρια
Ντεμογιάννη Σταυρούλα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ	35
2.ΦΙΝΟΣ ΦΙΛΜ	36
3.ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΗΘΟΠΟΙΟΙ	37
4.ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΑΙΝΙΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ (ΚΑΛΠΙΚΗ ΛΙΡΑ, ΚΑΝΑΡΙΝΙ ΠΟΔΗΛΑΤΟ)- ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ	37
5. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	45

1. ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Ένα από τα σημαντικότερα κομμάτια του νεοελληνικού πολιτισμού αποτελεί ο ελληνικός κινηματογράφος. Παρόλη τη μικρή ηλικία του και τα φτωχά μέσα που διαθέτει η ελληνική κινηματογραφική παραγωγή σε σχέση με παραγωγές άλλων χωρών, κατάφερε να γεννήσει αριστουργήματα της κινηματογραφικής τέχνης και να αναδείξει σημαντικούς σεναριογράφους, διευθυντές φωτογραφίας, συνθέτες και καταπληκτικούς ηθοποιούς.

Αν θέλαμε να διαχωρίσουμε τον ελληνικό κινηματογράφο σε περιόδους, με επιφύλαξη και για καθαρά ιστορικούς λόγους θα διακρίναμε τρεις (3) περιόδους:

- **Την προπολεμική περίοδο:** περιλαμβάνει τις πρώτες απόπειρες για τη δημιουργία εγχώριας κινηματογραφικής παραγωγής. Αυτή την εποχή έχουμε την ίδρυση της κινηματογραφικής εταιρίας εταιρία "Αστυ Φιλμ" και αρχίζει η παραγωγή ταινιών μεγάλης διάρκειας, με πρώτη ταινία τη «Γκόλφω», ένα γνωστό θεατρικό δραματικό ειδύλλιο, δίνει το σενάριο και είναι η πρώτη Ελληνική ταινία μεγάλου μήκους.
- **Τη μετακατοχική περίοδο:** ξεκινάει ουσιαστικά στο τέλος της κατοχής με την ταινία "Χειροκροτήματα" του Γιώργου Τζαβέλλα.
- Τη **μεταπολιτευτική:** που ξεκινάει με την απελευθέρωση των καλλιτεχνικών δυνάμεων μετά την δικτατορία. Εξαιρετικά σημαντική κρίνεται η παρουσία του Θόδωρου Αγγελόπουλου με την ταινία "Θίασο". Θα μπορούσε να θεωρηθεί ως η αριστουργηματική αφετηρία αυτής της περιόδου.

2. ΦΙΝΟΣ ΦΙΛΜ

Σημαντικότερο ρόλο στα κινηματογραφικά δεδομένα της ελληνικής παραγωγής έπαιξε ο Φιλοποίμην Φίνος (1908 - 1977). Ήταν ένας από τους σημαντικότερους Έλληνες παραγωγούς κινηματογράφου κατά τις δεκαετίες του '40, '50, '60 και '70. Γύρισε 175 ταινίες, πολλές από τις οποίες έμειναν κλασσικές.

Εμφανίστηκε στο προσκήνιο της ελληνικής παραγωγής το 1939, όταν ίδρυσε με συνεταιίρους στο Καλαμάκι τα «Ελληνικά Κινηματογραφικά Στούντιο» και γύρισε την πρώτη του ταινία «Το τραγούδι του χωρισμού». Το 1942 ίδρυσε την εταιρία «Φίνος Φιλμ», η οποία άφησε μοναδική σφραγίδα στα ελληνικά κινηματογραφικά δεδομένα. Ταινίες μοναδικές, με τις οποίες μεγάλωσαν, διασκέδασαν, γέλασαν και έκλαψαν γενιές ολόκληρες έχουν γυριστεί από τον Φιλοποίμην Φίνο. Ο Φίνος ήταν αυτός που έφτιαξε την πρώτη συσκευή για ηχογράφιση στην Ελλάδα και γύρισε την πρώτη έγχρωμη ταινία με στερεοφωνικό ήχο το 1964 (Κορίτσια για φίλημα). Στις ταινίες του «Η φωνή της καρδιάς» (1943) και «Χειροκροτήματα» (1944) πρωτοεμφανίζεται ο νεαρός τότε πρωταγωνιστής του θεάτρου, Δημήτρης Χορν, προκαλώντας αίσθηση. Μέσα από τις ταινίες του έγιναν γνωστοί στο κοινό δεκάδες ηθοποιοί με αξέχαστες ερμηνείες.

3. ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΗΘΟΠΟΙΟΙ

Οι ηθοποιοί της εγχώριας κινηματογραφικής παραγωγής είναι πολλοί. Ο Γιώργος Φούντας, ο Αλέκος Αλεξανδράκης, ο Λάμπρος Κωνσταντάρας, ο Δημήτρης Χορν, που διακρίθηκε στις ταινίες "Φωνή της καρδιάς", "Κυριακάτικο ξύπνημα" και "Κάλπικη λίρα" ο Πέτρος Φυσσούν, ο Νίκος Κούρκουλος, ο Νίκος Ξανθόπουλος, ο Λαυρέντης Διανέλλος, ο Βασίλης Αυλωνίτης, η Δέσπω Διανμαντίδου, ο Κώστα Χατζηχρήστος, ο Δημήτρης Παπαμιχαήλ, ο Γιώργος Πάντζας, ο Γιώργος Κωνσταντίνου, ο Γιάννης Βόγλης, ο Φαίδων Γεωργίτσος, η Αλίκη Βουγιουκλάκη, η Τζένη Καρέζη, ο Τίτος Βανδής με τη θαυμάσια ερμηνεία του στους "Παρανόμους" και το "Ποτάμι" ο Νίκος Τζόγιας, που έδωσε ωραίους ρόλους στη "Νεκρή Πολιτεία" και την "Τελευταία αποστολή", και ο θαυμάσιος Μάνος Κατράκης που ήταν και παραμένει μεγάλο κεφάλαιο για τον ελληνικό κινηματογράφο.

Στις μέρες μας διακρίνονται εξίσου σημαντικοί ηθοποιοί, οι οποίοι αφήνουν ανεπανάληπτες ερμηνείες: Γρηγόρης Βαλτινός, Κάτια Δανδουλάκη, ο Αλέξης Γεωργούλης, ο Γιάννης Μπέζος, ο Τάσος Κωστής, η Εβελίνα Παπούλια, η Ελένη Ράντου είναι μερικοί που ξεχωρίζουν με τις ερμηνείες τους.

4. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΑΙΝΙΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Στα πλαίσια του προγράμματος project παρακολουθήσαμε δύο ταινίες του ελληνικού κινηματογράφου: την κάλπικη λίρα και το καναρινί ποδήλατο. Στη συνέχεια αναλύσαμε το περιεχόμενο των ταινιών, συνδυάζοντάς το με το κοινωνικό και ιστορικό πλαίσιο της εποχής.

Η ΚΑΛΠΙΚΗ ΛΙΡΑ - 1955

Πρόκειται για μία σπονδυλωτή ταινία, που αφορά 4 ιδιαίτερες μικρές ιστορίες με κοινό στοιχείο μια κάλπικη λίρα, που μεταφέρεται από τη μία ιστορία στην άλλη.

Η υπόθεση αφορά μία λίρα κάλπικη η οποία δημιουργήθηκε από το πρωταγωνιστή της πρώτης από τις 4 ιστορίες, τον Βασίλη Λογοθετίδη, που όμως δεν καταφέρνει να προσφέρει στους κατόχους της εκείνα που ονειρεύονται, δηλαδή τα πλούτη. Αποτελεί μια ηθογραφία της κοινωνίας του '50 με την ιδιαίτερη οπτική γωνία του σκηνοθέτη Γιώργου Τζαβέλλα. Έχει χαρακτηριστεί ως μια από τις 1000 καλύτερες ταινίες του παγκοσμίου κινηματογράφου και αποτελεί πιθανότατα την πλέον εξέχουσα από τις ελληνικές.

Η ταινία αποτελεί παράδειγμα σπονδυλωτής άρθρωσης που αφορά 4 ιδιαίτερες μικρές ιστορίες με κοινό στοιχείο μια κάλπικη λίρα που

μεταφέρεται από τη μία ιστορία στην άλλη. Στην ταινία υπάρχει αφηγητής ο οποίος συνδέει τις 4 αυτές ιστορίες ο οποίος και κλείνει την ταινία με την φράση : " Ο παράς είναι πάντα κάλπικος ". Αυτή η φράση αποτελεί και το κεντρικό νόημα της όλης ταινίας, ότι δηλαδή η μονομανής επιδίωξη του πλούτου οδηγεί με τον ένα ή τον άλλο τρόπο και με όλους τους διάφορους χαρακτήρες των ανθρώπων σε μια κάλπικη ζωή.

Συντελεστές της ταινίας

- Σκηνοθεσία, σενάριο: Γιώργος Τζαβέλλας
- Διευθυντής φωτογραφίας: Κώστας Θεοδωρίδης, Γιώργος Τσαούλης
- Μοντάζ: Γιώργος Τσαούλης
- Ηχολήπτης: Τάκης Κοντός
- Σκηνογράφος: Παναγιώτης Παπαδόπουλος
- Μουσική: Μάνος Χατζιδάκις
- Βοηθός σκηνοθέτη: Ναπολέων Ελευθερίου
- Βοηθός διευθυντή φωτογραφίας: Γρηγόρης Δάναλης
- Μακιγιάζ: Νίκος Βαρβέρης
- Μηχανικός ήχου: Γιώργος Νιαγάσας
- Φωτογράφος-πλατώ: Γιώργος Σκλάβης
- Διευθυντής παραγωγής: Γιώργος Τζαβέλλας
- Βοηθός διευθυντή παραγωγής-φροντιστής: Εμμανουήλ Καλογερόπουλος
- Παραγωγή: ANZEPBOS

Ηθοποιοί - πρωταγωνιστές

- Βασίλης Λογοθετίδης
- Μίμης Φωτόπουλος
- Έλσα Λιβυκού
- Σπεράντζα Βρανά
- Ορέστης Μακρής

- Δημήτρης Χορν
- Έλλη Λαμπέτη
- Αθανασία Μουστάκα
- Ταυγέτη (Μπασούρη)
- Λαυρέντης Διανέλλος
- Βαγγέλης Πρωτοπαπιάς
- Θάνος Τζενεράλης
- Γιάννης Ιωαννίδης
- Νίκος Φέρμας
- Ράλλης Αγγελίδης
- Δημήτρης Μυράτ (αφηγητής)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ, ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΤΟΤΕ ΕΠΟΧΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ:

Η «Κάλπικη λίρα» γυρίστηκε το 1955, δέκα χρόνια μετά το τέλος του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου και λίγο μετά το τέλος το εμφυλίου πολέμου.

Η κατεστραμμένη Ελλάδα του 1948 άρχισε την δεκαετία του 1950 και 1960 να αναπτύσσεται με ρυθμούς που βλέπουμε σήμερα μόνο στην Κίνα, δηλαδή ρυθμούς γύρω από το 10% κάθε χρόνο. Κάποιες χρονιές η Ελλάδα είχε την ταχύτερη ανάπτυξη (μαζί με την Ιαπωνία) σε όλο τον κόσμο.

Παρόλο που η Ελλάδα προσπαθούσε να ανακάμψει από τον πόλεμο του '40, εξακολουθούσε να υπάρχει μεγάλη φτώχεια και ανεργία. Λίγοι ήταν εκείνοι, που είχαν οικονομική άνεση. Την περίοδο 1952-1963 συντελέστηκε μια διαδικασία αστικοποίησης του πληθυσμού στην Ελλάδα, γεγονός που συνδέεται άμεσα με την ταινία, αφού βλέπουμε πως στην πόλη της Αθήνας κατοικούν πλέον αρκετές χιλιάδες άτομα, τα οποία ζουν πολύ φτωχικά. Οι δομικές αλλαγές που σημειώθηκαν αποτυπώνονται κυρίως στην εργασία (μορφές απασχόλησης), στην κατανάλωση και στα κυβερνητικά μέτρα.

Ο χώρος που σημαδεύει την αμφίσημη αυτή περίοδο είναι αυτός του λαϊκού τραγουδιού. Ως απάντηση στη μετανάστευση και στη αστυφιλία, τη φτώχεια και την κρατική καταστολή, το λαϊκό τραγούδι με μια πλειάδα σημαντικών τραγουδιστών-δημιουργών (π.χ. Καζαντζίδης, Χιώτης, Μπιθικώτσης, Τσιτσάνης και Χατζηδάκης) καταγράφει γνήσια τη δύσκολη καθημερινότητα της εποχής.

ΒΛΕΠΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ...

Στην ταινία προβάλλεται η φτώχεια και η ανεργία. Αυτό παρουσιάζεται διαρκώς μέσα από την ταινία: χαρακτηριστικό παράδειγμα, όταν ο πατέρας της μικρής Φανίτσας γυρνούσε από σπίτι σε σπίτι και από μαγαζί σε μαγαζί, ώστε να βγάλει λίγα χρήματα και να αγοράσει λίγο φαγητό για την οικογένειά του. Άλλο παράδειγμα, η φτώχεια του ζωγράφου, ο οποίος προσπαθεί μάταια να πουλήσει κάποιο από τους πίνακές του.

Η ταινία αφήνει μια αίσθηση λύπης και πίκρας. Είναι μια μελαγχολική ταινία, εφόσον βλέπει κανείς σε τι σκληρές συνθήκες ζούσαν. Παρουσιάζονται προβλήματα, δυσκολίες της καθημερινότητας μιας άλλης εποχής, που ίσως φαίνονται τόσο μακρινά στους σημερινούς νέους. Δίνει μαθήματα του τι σημαίνει να ζει κάποιος στη φτώχεια και να προσπαθεί καθημερινά, για να αποκτήσει τουλάχιστον τα απαραίτητα έτσι ώστε να μπορέσει να ζήσει αξιοπρεπώς....

ΤΟ ΚΑΝΑΡΙΝΙ ΠΟΔΗΛΑΤΟ 1999

Είδος Ταινίας: Αισθηματική

Πρωταγωνιστούν: Νίκος Γεωργάκης, Μάνος Βακούσης, Θάνος

Γραμμένος, Δημήτρης Αλεξανδρής, Αλεξάνδρα Παντελάκη

Έτος Παραγωγής: 1999

Σκηνοθεσία: Δημήτρης Σταύρακας

Σενάριο: Δημήτρης Σταύρακας

Διάρκεια: 101'

Πρόκειται για μία ταινία του σύγχρονου ελληνικού κινηματογράφου. Γυρίστηκε το 1999. Η υπόθεση έχει ως εξής:

Ένας νεαρός δάσκαλος ο Άρης, αναλαμβάνει την έκτη τάξη σ' ένα δημοτικό σχολείο της Αθήνας. Ανάμεσα στους μαθητές του, διακρίνει τον Λευτέρη, που σχεδόν δεν μπορεί να διαβάσει και γενικά αδυνατεί να παρακολουθήσει την πρόοδο των υπολοίπων παιδιών. Ο Άρης διαπιστώνοντας ότι ο μικρός έχει απομονωθεί από τους συνομηλικούς του και ότι δεν είχε καμία υποστήριξη από τους προηγούμενους δασκάλους του αλλά ούτε και από το σπίτι του, αποφασίζει να τον βοηθήσει πρακτικά και ηθικά. Τα πράγματα δείχνουν να πηγαίνουν καλά μέχρι την στιγμή που κατά την απουσία του Άρη, ο Λευτέρης θα βρεθεί αντιμέτωπος με την αγριότητα και τον κυνισμό μικρών και μεγάλων.

Οι πρωτοβουλίες του νέου δασκάλου δεν είχαν θετική υποδοχή από το διευθυντή του σχολείου και τους άλλους συναδέλφους. Ο διευθυντής τον κάλεσε επανειλημμένα για να του συστήσει να μην αφιερώνει χρόνο στο Λευτέρη, να αποσύρει πρωτοβουλίες που συνιστούν κριτική στους άλλους συναδέλφους που δεν έχουν ανάλογες ανησυχίες, να του υπενθυμίσει τη συνάφεια της σχολικής επίδοσης με γενετικούς παράγοντες. Ο δάσκαλος παραπαίει ανάμεσα στις επιλογές του και στις αντιδράσεις «των άλλων» του σχολείου. Η μοναξιά, η περιθωριοποίηση και η απομόνωση του δασκάλου εμφανής. Όπως λέει, <<Με τα παιδιά δεν έχω πρόβλημα. Οι άλλοι είναι το πρόβλημα. Το πρόβλημα είναι όλο το υπόλοιπο σχολείο>>!

Με αυτόν τον τρόπο ο δάσκαλος κατάφερε σιγά-σιγά να μην έχει ιδιαίτερο πρόβλημα με τα μαθήματα του σχολείου. Μια μέρα αρρωσταίνει ο δάσκαλος του Λευτέρη και τον αντικαθιστά ο διευθυντής του σχολείου που ήταν γνωστές οι ακραίες εκδοχές στην παιδαγωγική του πράξη. Αυτή η αντικατάσταση έχει ως αποτέλεσμα ενός συμβάν, την εξαφάνιση του μικρού Λευτέρη από το σχολείο!

ΒΛΕΠΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ

Ο σκοπός της ταινίας ήταν να μας υπενθυμίσει το χάσμα που υπάρχει ανάμεσα στους μεγάλους και τους μικρούς, τα ψυχολογικά προβλήματα των παιδιών που δεν μπορούν να κατανοήσουν οι γονείς. Η αφορμή είναι το ενδιαφέρον ενός δασκάλου για ένα μαθητή με μαθησιακές δυσκολίες. Οι πρωτοβουλίες των εκπαιδευτικών έχουν σημαντική θέση στην εκπαιδευτική διαδικασία.

ΠΗΓΕΣ - ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

<http://www.sevenart.gr/movie.php?id=755>

http://elegantgypsy1.blogspot.gr/2013/09/blog-post_12.html

<http://kinimatografikesvradies.blogspot.gr/2009/02/blog-post.html>

<http://www.tainiothiki.gr/v2/filmography/view/1/1075/>

<http://www.youtube.com/watch?v=EFrDVE0H1Vk>

http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%97_%CE%BA%CE%AC%CE%BB%CF%80%CE%B9%CE%BA%CE%B7_%CE%BB%CE%AF%CF%81%CE%B1

<http://www.imdb.com/title/tt0122565/>

<http://www.tainiothiki.gr/v2/filmography/view/1/1068/>

<http://90lepta.com/m370.html>

2ο Λύκειο Λευκάδας

Σχολ. Έτος: 2013-14

Τάξη: Β΄

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: Ο κινηματογράφος ως μορφή τέχνης

Οι μαθητές

Παρασκευά Ηλιάνα

Ράπη Ματίνα

Σαλιαγνη Ισιάνα

Σέρβου Χαρά

Φερεντίνου Ζαχαρένια

Η υπεύθυνη καθηγήτρια

Ντεμογιάννη Σταυρούλα

Περιεχόμενα

	Περίληψη	48
1	Ο κινηματογράφος ως μορφή τέχνης	49
1.1.	Είδη κινηματογράφου	49
1.2.	Ο κινηματογράφος ως τέχνη	50
1.3.	Ο κινηματογράφος σε σχέση με τις άλλες τέχνες	50
1.4.	Ο κινηματογράφος ως επικοινωνία	51
2	Κινηματογράφος και λογοτεχνία	52
2.1.	Οι λογοτεχνικές πηγές του κινηματογράφου	52
2.2.	Ο κινηματογράφος ως λογοτεχνικό δημιούργημα περιορισμοί	53
2.3.	Σχέσεις λογοτεχνίας-κινηματογράφου	54
2.4.	Κινηματογραφική και λογοτεχνική παράδοση	55
3	Μουσική στον κινηματογράφο	56
3.1.	Τα κύρια συστατικά του κινηματογράφου	56
3.2.	Τα συστατικά της κινηματογραφικής μουσικής	57
3.3.	Η μουσική στον κινηματογράφο ανά εποχή	57
3.4.	Τραγουδοποιοί και μιούζικαλ	58
	Βιβλιογραφία-αναφορές	61

Περίληψη

Από την πρώτη κιόλας εμφάνισή του ο κινηματογράφος αποτέλεσε ένα φαινόμενο που κατέκτησε τον κόσμο. Ο κινηματογράφος είναι ένα οπτικοακουστικό θέαμα, τα συστατικά του οποίου είναι ο λόγος, η εικόνα και ο ήχος/μουσική. Αν και η ιστορία του κινηματογράφου καλύπτει μία περίοδο που μόλις υπερβαίνει τα εκατό χρόνια, έχει κερδίσει τη θέση του δίπλα στις άλλες τέχνες θέατρο, λογοτεχνία, ποίηση, μουσική, αρχιτεκτονική, ζωγραφική, γλυπτική. Στη λογοτεχνία, η πραγματικότητα περιγράφεται και παρουσιάζεται με έναν ιδιαίτερο, καλλιτεχνικό τρόπο και γίνεται αντιληπτή όχι με τα ανθρώπινα αισθητήρια, αλλά με το ανθρώπινο πνεύμα. Η τέχνη του κινηματογράφου δεν θα υπήρχε χωρίς την λογοτεχνία και η αφηγηματική του μορφή δικαιολογεί την εξέτασή του από μία λογοτεχνική οπτική γωνία. Ο κινηματογράφος δανείστηκε την σκηνοθεσία από το θέατρο και από τη λογοτεχνία το σενάριο. Η τέχνη της λογοτεχνίας και του κινηματογράφου χρησιμοποιούν διαφορετική γλώσσα και κατά συνέπεια διαφορετικά εκφραστικά μέσα. Το «υλικό» του κινηματογράφου είναι η εικόνα, ενώ της λογοτεχνίας η γλώσσα. Οι δύο τέχνες, όσο διαφορετικές όμως και αν είναι μεταξύ τους, βρίσκονται σε ένα συνεχή διάλογο. Στην κινηματογραφική οθόνη, η μουσική επένδυση της κάθε ταινίας ποικίλει ανάλογα με την εποχή και το είδος της ταινίας.

1. Ο κινηματογράφος ως μορφή τέχνης

Ο κινηματογράφος αποτελεί διεθνώς μία δημοφιλή μορφή τέχνης. Σημαντική συμβολή σε αυτό είχε ο Αμερικανός σκηνοθέτης D. W. Griffith, στον οποίο ανήκουν μερικά από τα πρώτα ιστορικά έπη του κινηματογράφου. Το 1912 (ή 1911) ο θεωρητικός χρησιμοποίησε για πρώτη φορά σε δοκίμιό του τον όρο «έβδομη τέχνη» για να περιγράψει τον κινηματογράφο. Είναι δύσκολο όμως να κατανοήσει κανείς αν όντως είναι τέχνη ο κινηματογράφος ή είναι αισθητικοκοινωνικό φαινόμενο, μιας και η λειτουργία που κάνει το μάτι ως αισθητήριο όργανο είναι αντίστοιχη με την λειτουργία της κινηματογραφικής μηχανής και του καρτέ.

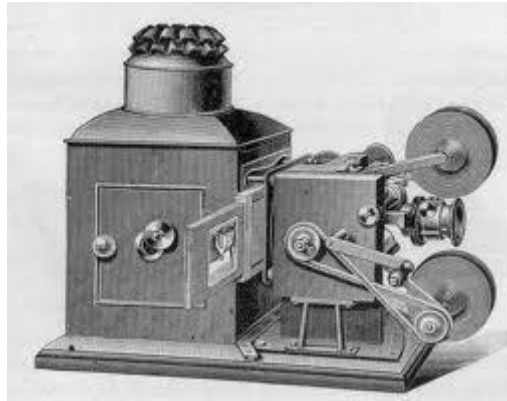
Ήδη από τη δεκαετία του '10 με το έργο του Griffith έχουμε τα θεμέλια για την ανάπτυξη του κλασικού Χολλυγουντιανού κινηματογράφου. Στον Griffith αποδίδεται η προσπάθεια για την διαμόρφωση των πρώτων κανόνων σκηνοθεσίας η ανάπτυξη των βασικών αρχών χωροχρονικής συνέχειας οι πρωτοτυπίες του όσον αφορά την ηθοποιία και τη χρήση του γκρο πλαν. Με τον Griffith λοιπόν, αρχίζει να αρθρώνεται μια γλώσσα, με κώδικες όμως δανεισμένους από άλλες τέχνες, τόσο όσον αφορά την αφήγηση όσο και την αναπαράσταση.

Ένας από τους πρώτους κινηματογραφιστές ήταν ο Ζώρζ Μελιέ ο οποίος θεωρείται από τους πρώτους σκηνοθέτες του κινηματογράφου, ο οποίος εισήγαγε και τα εφέ. Ήταν και ο άνθρωπος που έκανε της πρώτες έγχρωμες ταινίες.

1.1. Είδη κινηματογράφου

Βουβός: Στον Βουβό κινηματογράφο κύριος εκπρόσωπος ήταν ο Τσάρλι Τσάπλιν ή Σαρλό. Συχνά συνοδευόταν από ζωντανή μουσική και ήταν ασπρόμαυρος.

Ομιλών: Μετά τα τέλη των 20's ο κινηματογράφος παρέμενε χωρίς ήχο. Η ιστορία του ηχογραφημένου κινηματογράφου ξεκίνησε το 1926 όταν οι Warner Brothers παρουσίασε μία συσκευή τη Vitaphone.

1.2. Ο κινηματογράφος ως τέχνη

Ο κινηματογράφος είναι τέχνη. Αν και η ιστορία του κινηματογράφου καλύπτει μία περίοδο που μόλις υπερβαίνει τα εκατό χρόνια, έχει κερδίσει τη θέση του δίπλα στις άλλες τέχνες θέατρο, λογοτεχνία, ποίηση, μουσική, αρχιτεκτονική, ζωγραφική, γλυπτική. Ο κινηματογράφος ως μορφή τέχνης είναι παράγωγο της φωτογραφίας. Η φωτογραφία είναι η αποτύπωση ενός ακίνητου πλάνου. Ο κινηματογράφος στηρίχτηκε στην εφεύρεση των κινούμενων εικόνων, οι οποίες ελευθέρωσαν την ανθρώπινη φαντασία από τους χρονικούς και χωρικούς περιορισμούς που δέσμευαν τις άλλες τέχνες για αιώνες. Η κινηματογραφική τέχνη παρέχει οπτικά μέσα, κίνηση και ταυτόχρονα, διατηρεί την ομιλούσα και γραπτή διαλογική γλώσσα. Ο θεατής βιώνει μία πρωτόγνωρη αίσθηση πραγματικότητας χάρη στην κινούμενη φωτογραφική εικόνα.

1.3. Ο κινηματογράφος σε σχέση με τις άλλες τέχνες

Από την στιγμή που παγιώθηκε ο αφηγηματικός χαρακτήρας του κινηματογράφου έγινε φανερή η συγγενείά του με τη λογοτεχνία και πολλές άλλες τέχνες. Κυρίως εφάρμοσε πολλές αφηγηματικές τεχνικές που ήταν

γνωστές στη λογοτεχνία από το μακροσκελές έπος μέχρι το μελόδραμα και τα κωμικά επεισόδια, την οπτική γωνία, την υπόθεση, το χαρακτηρισμό, τη θεϊκή παρέμβαση, το σασπένς και το συμβολισμό.

Η σχέση μεταξύ κινηματογράφου και λογοτεχνίας γίνεται αντιληπτή από το γεγονός ότι ένας σημαντικός αριθμός ταινιών υπήρξαν διασκευές μυθιστορημάτων, διηγημάτων, θεατρικών έργων ακόμη και ποιημάτων.

Η λογοτεχνία εν γένει αποτελεί ένα σπουδαίο θεμέλιο πάνω στο οποίο κτίστηκε ο σύγχρονος κινηματογράφος. Σε μερικές περιπτώσεις (Αμαντέους, Ποιος φοβάται τη Βιρτζίνια Γούλφ, Το κουρδιστό πορτοκάλι), ο κινηματογράφος κέρδισε κύρος ή δόξα ίδια ή και μεγαλύτερη εκείνη του αρχικού λογοτεχνικού έργου.

Σε σχέση με τις άλλες τέχνες σημαντικές είναι η ενδυματολογία, τα σκηνικά, οι γραφικές τέχνες, ο χορός, η χορογραφία και πάνω από όλα η φωτογραφία. Ο κινηματογράφος είναι ένα ξεχωριστό μέσο, όμως η εξάρτησή του από τις άλλες τέχνες είναι αναμφίβολα ένας βασικός παράγοντας για την τελική σύνθεση.

1.4. Ο κινηματογράφος ως επικοινωνία

Ο κινηματογράφος έχει την ικανότητα να αγγίζει τον κόσμο πιο αποτελεσματικά από οποιοδήποτε άλλο μέσο ακόμη και από το ραδιόφωνο, την τηλεόραση και το θέατρο.

Για παράδειγμα το κοινό που παρακολουθεί μια θεατρική παράσταση έχει μια πολύ συγκεκριμένη εντύπωση γύρω από τα μικρά αντικείμενα, γιατί τα βλέπει με γυμνό μάτι από κάποια απόσταση, σε αντίθεση με τον κινηματογράφο όπου τα αντικείμενα μεγεθύνονται και ο θεατής βλέπει τις λεπτομέρειες. Ο θεατής μιας ταινίας απελευθερώνεται από τη στατική θέση των αντικειμένων μέσω της κίνησης της κάμερας, τις διαφορετικές οπτικές γωνίες, την εστίαση και την παρακολούθηση του αντικειμένου ενώ αυτό κινείται. Με άλλα λόγια, ο θεατής μιας ταινίας απελευθερώνεται από τους περιορισμούς του τόπου και του χρόνου.

Επίσης ο κινηματογράφος πλησιάζει περισσότερο από οποιοδήποτε άλλο μέσο την πραγματικότητα. Εξαιτίας αυτού του ρεαλισμού, η δύναμη του κινηματογράφου αυξάνεται κατά πολύ σε σχέση με τη δύναμη της θεατρικής παράστασης. Ο κινηματογράφος έχει εξελιχθεί σε ένα παγκόσμιο οπτικό μέσο το οποίο ξεπερνά το εμπόδιο της γλώσσας και αγγίζει όλο τον κόσμο.

2. Κινηματογράφος και λογοτεχνία

2.1. Οι λογοτεχνικές πηγές του κινηματογράφου

Στη λογοτεχνία η πραγματικότητα περιγράφεται και παρουσιάζεται με έναν ιδιαίτερο, καλλιτεχνικό τρόπο. Αντίθετα όμως με τις άλλες καλλιτεχνικές εκφράσεις (μουσική, ζωγραφική κ.ά.) δεν γίνεται αντιληπτή με τα ανθρώπινα αισθητήρια, αλλά με το ανθρώπινο πνεύμα.

Η τέχνη του κινηματογράφου θα ήταν σχεδόν αδύνατον να υπάρξει χωρίς τη λογοτεχνία, η οποία υπάρχει εδώ και χιλιάδες χρόνια, από την οποία εξαρτάται και από την οποία έχει δανειστεί την αφηγηματική της μορφή.

Γνωρίζοντας ότι οι ταινίες συχνά προήλθαν από λογοτεχνικά έργα, όπως μυθιστορήματα, θεατρικά έργα, ποιήματα κ.λ.π. πρέπει κανείς να κάνει μια διάκριση ανάμεσα σε μια ταινία και την πρωτότυπη πηγή έμπνευσής της, αν υπάρχει. Στην περίπτωση των πασίγνωστων λογοτεχνικών έργων, προκύπτει συχνά το ερώτημα του αν η ταινία μπόρεσε να φτάσει σε αξία το έργο του

οποίου είναι διασκευή. Αυτό το ζήτημα γεννά συχνά καθώς πολλοί θεατές ή κριτικοί συμφωνούν ότι οι ταινίες αδυνατούν να φτάσουν στο επίπεδο των λογοτεχνικών έργων τα οποία μιμούνται.

2.2. Ο κινηματογράφος ως λογοτεχνικό δημιούρημα - Περιορισμοί

Ο κινηματογράφος διαθέτει τα ίδια χαρακτηριστικά με αυτά της λογοτεχνίας: υπόθεση, θέματα, σύμβολα, ειρωνείες ή αντιθέσεις. Παρότι έχει τα δικά του ιδιαίτερα χαρακτηριστικά λόγω της οπτικής αναπαράστασης και των ποικίλων τεχνικών που εφαρμόζονται, όπως του χρώματος, της ποικιλίας των πλάνων, του μοντάζ, της φωτογραφίας ο κινηματογράφος, όπως και η λογοτεχνία διαιρείται σε κατηγορίες ή είδη: έπος, τραγωδία (δράμα), κωμωδία, κοινωνική σάτιρα κ.α. Το φιλμ νουάρ, το γουέστερν, το βιβλικό έπος, το κατασκοπικό θρίλερ και πολλά άλλα είναι κατηγορίες που προκύπτουν από λογοτεχνικά είδη και όπως και στη λογοτεχνία, κάποιες από αυτές τα κατηγοριοποιήσεις χρησιμοποιούνται για εμπορικούς σκοπούς.

Η προέλευση του σεναρίου στον κινηματογράφο από λογοτεχνικές πηγές, άλλες φορές λόγω έλλειψης πρωτοτύπου και άλλες λόγω ανάγκης για «εξασφαλισμένη» επιτυχία, οδήγησε στην οικειοποίηση του λογοτεχνικού έργου από τον κινηματογράφο. Πρώτα στην Αμερική και στη συνέχεια σε όλο το εύρος του κινηματογραφικού κόσμου, οι διασκευές λογοτεχνικών έργων ήταν η πιο συνήθης βάση μιας ταινίας. Έτσι, από τη μια, ο κινηματογράφος έκοβε σίγουρα εισιτήρια με τις λογοτεχνικές διασκευές, κι από την άλλη, πολλοί συγγραφείς προόριζαν εξ αρχής τα λογοτεχνικά τους έργα για τη μεγάλη οθόνη, για να πάρουν λίγη από τη δόξα και την αίγλη αυτής της νέας τέχνης.

Μερικές φορές οι κινηματογραφικές διασκευές μεγάλων λογοτεχνικών έργων γίνονται μέτριες ή απογοητευτικές ταινίες. Αυτό οφείλεται στο ότι ο κινηματογράφος είναι ένα οπτικό μέσο και αν οι μεταφραστές, δηλαδή οι σεναριογράφοι και οι σκηνοθέτες δεν είναι καλοί γνώστες και των δύο μέσων, τότε η μετατροπή των συμβόλων από τη γλωσσική επικοινωνία της

λογοτεχνίας στις κινούμενες εικόνες του κινηματογράφου θα είναι ανεπιτυχής.

Ένα μυθιστόρημα δεν περιορίζεται σε χρονικά πλαίσια. Έχει πολύ περισσότερο χώρο και χρόνο για λεπτομέρειες και προσφέρει μεγαλύτερη έκταση από μια ταινία ώστε να μπορούν να υπάρξουν περιπλοκές στην ιστορία και περιγραφικά κείμενα. Αναμφισβήτητα, κινηματογράφος και λογοτεχνία γεννούν συναισθήματα τόσο στον θεατή όσο και στον αναγνώστη. Υπάρχει ωστόσο και η άποψη, πως δεν είναι πάντα το ζητούμενο η ταινία να αφήνει την ίδια αίσθηση με το βιβλίο.

2.3. Σχέσεις λογοτεχνίας-κινηματογράφου.

Οι δύο τέχνες χρησιμοποιούν διαφορετική γλώσσα και κατά συνέπεια διαφορετικά εκφραστικά μέσα. Το «υλικό» του κινηματογράφου είναι η εικόνα, ενώ της λογοτεχνίας η γλώσσα. Ο σκηνοθέτης είναι πρωταρχικά ένας αναγνώστης του λογοτεχνικού κειμένου, ο οποίος κατά τη διαδικασία της ανάγνωσης φαντάζεται και εντοπίζει διαφορετικά πράγματα από ότι ο συγγραφέας και θέλει στη συνέχεια να τα μεταφέρει στην ταινία του. Το κείμενο από τη στιγμή που εγκαταλείπεται από το συγγραφέα του, προσλαμβάνει διαφορετικές ερμηνείες και νοηματοδοτήσεις από εκείνες που ο ίδιος είχε στο μυαλό του όταν έγραφε το έργο του.

Πολλοί είναι εκείνοι που θεωρούν αδύνατη την ύπαρξη οποιασδήποτε σχέσης μεταξύ των δύο τεχνών, καθώς τις θεωρούν ως δύο εντελώς αυτόνομες και ανεξάρτητες μορφές έκφρασης. Οι δύο τέχνες, όσο διαφορετικές όμως και αν είναι μεταξύ τους, βρίσκονται σε ένα συνεχή διάλογο μεταξύ τους, αφού αποκλίνουν και συναντώνται ταυτόχρονα.

Τόσο το λογοτεχνικό αφήγημα μέσω του κειμένου, όσο και το κινηματογραφικό αφήγημα μέσω της διαδοχικής ροής των εικόνων και των ήχων που τις συνοδεύουν, αναπαριστούν μία αλληλουχία γεγονότων μιας ιστορίας με αρχή και τέλος, χρησιμοποιώντας και αξιοποιώντας τις ίδιες παραμέτρους: τα γεγονότα διαδραματίζονται στο χώρο και στο χρόνο,

προβάλλονται οι χαρακτήρες και οι καταστάσεις που αυτοί βιώνουν, υπάρχει αφήγηση.

Οι μεταφορές των λογοτεχνικών κειμένων στον κινηματογράφο αναπαράγουν λιγότερο ή περισσότερο το αρχικό κείμενο, ανάλογα με την ερμηνευτική ανάγνωση του σκηνοθέτη, τις ευαισθησίες του, τις γνώσεις και τις εμπειρίες του. Αυτός ο μετασχηματισμός που υφίσταται το λογοτεχνικό κείμενο και η σχέση μεταξύ προτύπου και ταινίας μπορεί να έχει πολλές διαβαθμίσεις, από τη μίμηση έως την ελεύθερη ερμηνεία.

2.4. Κινηματογραφική και λογοτεχνική παράδοση

Δύσκολα μπορεί να παραβλέψει κανείς το γεγονός ότι η λογοτεχνία έχει μια παράδοση τριών χιλιάδων ετών, στην οποία περιλαμβάνονται εμπειδωμένα κριτικά σχόλια και ποικίλες ερμηνευτικές σχολές. Ο κινηματογραφικός δημιουργός που αποπειράται να γυρίσει τη δική του εκδοχή ενός σπουδαίου λογοτεχνικού έργου θα πρέπει να έχει εξαιρετικές ικανότητες, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δε θα δεχθεί έντονη και εξονυχιστική κριτική. Κλασικά έργα, όπως «Το άλικο γράμμα» και «Τομ Σόγερ», δε μεταφέρθηκαν με επιτυχία στο πανί.

Υπάρχουν και άλλοι λόγοι που εξηγούν την αποτυχία πολλών διασκευών. Κάποιοι παραγωγοί επικεντρώνουν την προσοχή τους στην εισπρακτική επιτυχία μιας ταινίας και δεν ενδιαφέρονται για όλες τις λογοτεχνικές διαστάσεις ενός κλασικού έργου. Έτσι κουτσουρεύουν το πρωτότυπο για να ικανοποιήσουν τις απαιτήσεις του εμπορικού κινηματογράφου. Γενικά η διάρκεια είναι ένα σημαντικό εμπόδιο για μια επιτυχημένη διασκευή. Για χάρη της συντομίας του κινηματογραφικού έργου θα πρέπει να κοπούν κάποιοι δευτερεύοντες ή ακόμη και κύριοι χαρακτήρες, το νόημα του μυθιστορήματος να απλοποιηθεί, να χαθούν οι λεπτές αποχρώσεις των σχέσεων των χαρακτήρων, να απαλειφθούν οι περιγραφές.

Η κλασική λογοτεχνία απαιτεί σεβασμό, ακόμη και δέος. Παρά την έντονη δημοτικότητά του, ο κινηματογράφος με μόλις έναν αιώνα ζωής, έχει πολύ δρόμο μπροστά του ώσπου να κερδίσει ανάλογο σεβασμό. Δεν έχει

περάσει αρκετός χρόνος ώστε να αποδεικνύεται η αντοχή του κινηματογράφου ως καλλιτεχνική μορφή και να αποκτήσει το κύρος που απολαμβάνουν άλλες τέχνες, π.χ. η ζωγραφική. Όταν επιτευχθεί πλήρως η αναγνώριση του κινηματογράφου από κριτικούς και επιτροπές προγραμμάτων σπουδών σε σχολές, ο κινηματογράφος θα πάρει την θέση που του αξίζει στο πάνθεον των σπουδαιών τεχνών.

3. Μουσική στον κινηματογράφο

Για να υπάρξει ένα ολοκληρωμένο σύνολο στον κινηματογράφο θα πρέπει να συμπεριληφθούν πολλοί παράγοντες. Αυτοί είναι, ο λόγος, η καλή εικόνα και η μουσική επένδυση, με την οποία και θα ασχοληθούμε.

3.1. Τα κύρια συστατικά του κινηματογράφου

Τα κύρια συστατικά του κινηματογράφου ο οποίος αποτελεί ένα οπτικοακουστικό θέαμα, είναι:

- ο λόγος
- η εικόνα
- ο ήχος/μουσική

Αυτά τα συστατικά αλληλεπιδρούν και διαμορφώνουν το κατάλληλο κινηματογραφικό περιβάλλον. Επομένως, η κινηματογραφική μουσική δεν μπορεί να απομονωθεί από το περιβάλλον αυτό και να αντιμετωπιστεί σα να προορίζεται για ακρόαση. Υπάρχουν βέβαια και μουσικά έργα που χρησιμοποιήθηκαν ως σάουντρακ (soundtrack: μουσική επένδυση μιας ταινίας).

Υπάρχουν όμως και σάουντρακ ειδικά συντεθειμένα για ένα κινηματογραφικό έργο, που μπορούν αυτούσια να είναι υλικό ακρόασης. Επομένως, η μουσική για τον κινηματογράφο λειτουργεί ως αναπόσπαστο στοιχείο μιας ταινίας, χωρίς όμως να αποκλείεται η πιθανότητα να λειτουργεί και αυτόνομα.

3.2. Τα συστατικά της κινηματογραφικής μουσικής

Παρατηρώντας τη μουσική που χρησιμοποιείται στον κινηματογράφο καταλήγει κανείς στο συμπέρασμα ότι συγκεκριμένα είδη μουσικής συνδέονται με συγκεκριμένες ψυχολογικές καταστάσεις, συναισθήματα, χαρακτήρες ηρώων αλλά και κατηγορίες ταινιών (π.χ. γουέστερν, θρίλερ κ.ά.). Η μουσική μπορεί να μεταφέρει μηνύματα, σχολιάζοντας ή επεξηγώντας τη δράση, ή ακόμη και να αποκαλύψει κρυφές πτυχές, που δεν εκφράζονται στο διάλογο.

3.3. Η μουσική στον κινηματογράφο ανά εποχή

Στα τέλη του 19ου και τις αρχές του 20ου αι. η μουσική συνοδεύει τις κινούμενες φωτογραφικές εικόνες αποτελώντας κομμάτι της προβολής μάλλον, παρά «συστατικό στοιχείο» της ταινίας. Η μουσική ήταν είτε αυτοσχεδιαζόμενη είτε επιλογή από έργα κλασικής και ελαφράς μουσικής.

Τη δεκαετία του '30, η μετάβαση από το βωβό στον ομιλούντα κινηματογράφο δίνει νέα διάσταση στο ρόλο της μουσικής, καθώς αρκετοί συνθέτες του 20ου αιώνα ασχολήθηκαν με τη μουσική για τον κινηματογράφο.

Στη δεκαετία του '40, η μουσική δεν αποτελείται πια μόνο από τραγούδια, αλλά και από επενδύσεις που προσπαθούν -και έως ένα μεγάλο βαθμό το κατορθώνουν- να συνταιριαστούν και να σμίξουν αρμονικά με την εικόνα. Στη δεκαετία αυτήν, εκτός από τους τραγουδοποιούς, τους οποίους ο κόσμος της οθόνης εξακολουθεί να χρησιμοποιεί για λόγους εμπορικούς, όσοι γράφουν μουσική για τον κινηματογράφο είναι συνθέτες με ισχυρό μουσικό οπλισμό και ξεχωριστό ταλέντο.

Στη δεκαετία του '50 και με την απειλή της εξάπλωσης της τηλεόρασης, η μουσική τζαζ παίρνει στον κινηματογράφο και αυτή το κομμάτι που της αναλογεί, προετοιμάζοντας το έδαφος για τις επερχόμενες ποπ φόρμες των επόμενων δεκαετιών, αλλά και τις μεγάλες συμφωνικές ορχήστρες.

Από τις αρχές της δεκαετίας του '60 και μέχρι την παρακμή του λεγόμενου παλιού ελληνικού κινηματογράφου παγιώνεται η κυριαρχία του τραγουδιού και ιδιαίτερα του λαϊκού.

Το '70 και το '80 εισβάλλουν τα ηλεκτρονικά μέσα μουσικής παραγωγής, όπως οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές.

Σήμερα, η μουσική για τον κινηματογράφο συνδυάζει τεχνικές σύνθεσης από όλες τις εποχές, στοχεύοντας κυρίως στο καλλιτεχνικό αποτέλεσμα που θα δημιουργήσει τις κατάλληλες εντοπώσεις στο θεατή.

3.4. Τραγουδοποιοί και μιούζικαλ

Σπουδαίοι μουσικοί έγραψαν μουσική και τραγούδια και έντυσαν έτσι τις ελληνικές ταινίες. Στα ελληνικά μιούζικαλ κυριάρχησε η μορφή του Μίμη Πλέσσα, ο οποίος διακρίνεται για το ταλέντο, τη γνώση και τη δεξιότητά του καθώς με την όμορφη και κατάλληλη μουσική του δείχνει ότι κατέχει το αντικείμενο.

Παραθέτοντας με χρονολογική σειρά τους πιο αξιόλογους συνθέτες του παλιού ελληνικού κινηματογράφου οφείλουμε να αναφέρουμε τους: Γιώργο Μουζάκη, Τάκη Μωράκη,

Μίκη Θεοδωράκη, Γιώργο *Στιγμιότυπο από το ριμέικ (1950) της Κατσαρό,* Γιάννη *οπερέτας του Νίκου Χατζηγαποστόλου «Οι Μαρκόπουλο, Κώστα Κλάββα, Απάχηδες των Αθηνών».* Η αρχική βωβή Γιώργο Θεοδοσιάδη, Νίκο *ταινία του Δ. Γαζιάδη γυρίστηκε το 1930 Μαμαγκάκη.* Επίσης θα πρέπει *(πηγή: Κινηματογράφος, Τα πρώτα 100 να αναφέρουμε και τους Χρόνια, ΥΠΠΟ 1996).*

τραγουδοποιούς: Γιάννη

Σπανό, Μάνο Λοϊζο, Σταύρο Ξαρχάκο, Γιώργο Ζαμπέτα.

Τραγούδια από ταινίες που άφησαν εποχή

Never on Sunday - Τα παιδιά του Πειραιά

Συνθέτης ο Μάνος Χατζηδάκης και ερμηνεύτρια η Μελίνα Μερκούρη για τη ταινία «Ποτέ τη Κυριακή». Μια ταινία σταθμός και ένα Όσκαρ καλύτερου τραγουδιού, το πρώτο που δόθηκε σε τραγούδι προερχόμενο από ξενόγλωσση ταινία.

Οι χάντρες - Οι θαλασσιές οι χάντρες

Συνθέτης ο Μίμης Πλέσσας και ερμηνεύει ο Δημήτρης Χορν για την ταινία «Οι θαλασσιές οι χάντρες». Είναι η εποχή που το μπουζούκι θριαμβεύει διεθνώς και η ταινία με τίτλο «Les perles grecques» προβάλλεται εκτός συναγωνισμού στο Φεστιβάλ των Κανών.

Τόσα καλοκαίρια - Γοργόνες και Μάγκες

Συνθέτης ο Μίμης Πλέσσας και ερμηνεύουν οι Μαίρη Χρονοπούλου, Μάρθα Καραγιάννη, Γιάννης Πουλόπουλος, Μαρινέλλα, Δάκης για την ταινία «Γοργόνες και Μάγκες». Η ταινία έκοψε 414.724 εισιτήρια και ήρθε 9η ανάμεσα στις 108 ταινίες της χρονιάς.

Βρέχει στη φτωχογειτονιά - Συνοικία το Όνειρο

Το βρέχει στη φτωχογειτονιά είναι τραγούδι σε στίχους Τάσου Λειβαδίτη, μουσική Μίκη Θεοδωράκη και αρχική ερμηνεία του Γρηγόρη Μπιθικώτση στην ταινία του Αλέκου Αλεξανδράκη "Συνοικία το όνειρο". Το τραγούδι, που ακουγόταν και από την ορχήστρα κατά την απεικόνιση της συνοικίας Ασύρματος στην Αθήνα, έγινε ύμνος της φτωχολογιάς, παρά τη λογοκρισία στην ταινία από τη δεξιά.[1] Ερμηνεύτηκε και από τους Μαρία Φαραντούρη, Δημήτρη Μητροπάνο, Γιώργο Νταλάρα, Γιάννη Κότσιρα και πολλούς άλλους.

Σαν με κοιτάς - Εκείνο το καλοκαίρι

Το 1971 ο Γιάννης Φέρτης και η Αφροδίτη Μάνου κυκλοφόρησαν το ντουέτο "Σαν με κοιτάς". Το κομμάτι χρησιμοποιήθηκε ως soundtrack για την ταινία "Εκείνο το καλοκαίρι" και συμπεριλήφθηκε σε αρκετά album έως τώρα.

Το "Σαν με κοιτάς" είναι σε στίχους του Αλέξη Αλεξόπουλου και σε μουσική του Γιάννη Σπανού.

Βιβλιογραφία-Πηγές

<http://www.tralala.gr/giannhs-ferths-afrodith-manou-san-me-koitas-1971/>

<http://news.kathimerini.gr/archive-editions/article/7days/2004/07-11-2004/1283425.html>

<http://readingandwritingtexts.pbworks.com/w/page/51463351/%CE%97%20%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%BF%CF%81%CE%AF%CE%B1>

2^ο Γενικό Λύκειο Λευκάδας

Ερευνητική εργασία για τον κινηματογράφο

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: Έρευνα με θέμα «Νέοι και κινηματογράφος»

Ομάδα μαθητών

1. Πανωραία Φυτοπούλου
2. Αλεξάνδρα Ροντογιάννη
3. Νικολέτα Σπανού
4. Κοριακή Μεσσήνη
5. Βασιλεία Σταύρακα

Υπεύθυνη καθηγήτρια : Σταυρούλα Ντεμογιάννη

Περιεχόμενα

1. Ερωτηματολόγιο	64
2. Στατιστική επεξεργασία	66

2^ο ΓΕΛ ΛΕΥΚΑΔΑΣ

ΣΧΟΛ. ΕΤΟΣ: 2013-2014

ΤΑΞΗ Β'

ΕΡΕΥΝΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

1. Φύλο

Αγόρι Κορίτσι

2. Ηλικία

15-16 17-18 19+

3. Έχεις πάει ποτέ στον κινηματογράφο;

Ναι Όχι

4. Αν απάντησες θετικά στην προηγούμενη ερώτηση, τότε πόσο συχνά πηγαίνεις;

A) πολύ συχνά B) συχνά Γ) σπάνια

5. Αν πηγαίνεις στον κινηματογράφο τότε, τι είδους ταινίες προτιμάς να παρακολουθείς; (σημειώστε την πρώτη επιλογή σας)

A) ρομαντικές

B) κωμωδίες

Γ) περιπέτειες

Δ) άλλο (.....)

6. Η οικονομική κρίση έχει επηρεάσει την συχνότητα των επισκέψεων σου στον κινηματογράφο;

A) ναι B) όχι

7. Αν απάντησες θετικά στην προηγούμενη ερώτηση, τότε κατά πόσο έχουν μειωθεί οι επισκέψεις σου στον κινηματογράφο;

A) πολύ   B) λίγο   Γ) πάρα πολύ

8. Αν έχεις να δεις μια ταινία πού θα επέλεγες να την παρακολουθήσεις;

A) στην τηλεόραση   B) στον κινηματογράφο

9. Με βάση την παραπάνω ερώτηση απάντησε στο εξής: Με ποια κριτήρια διαλέγεις το πού θα δεις μια ταινία;

A) οπτικό - ακουστικά μέσα

B) τοποθεσία

Γ) περιβάλλον

Δ) άλλο (.....)

10. Επηρεάζεσαι από τον περίγυρό σου, για το τι είδους ταινίες θα επιλέξεις να δεις;

A) ναι   B) όχι

11. Αν «ναι» τότε ποιοι σε επηρεάζουν περισσότερο;

A) οικογένεια

B) φίλοι

Γ) σχολείο

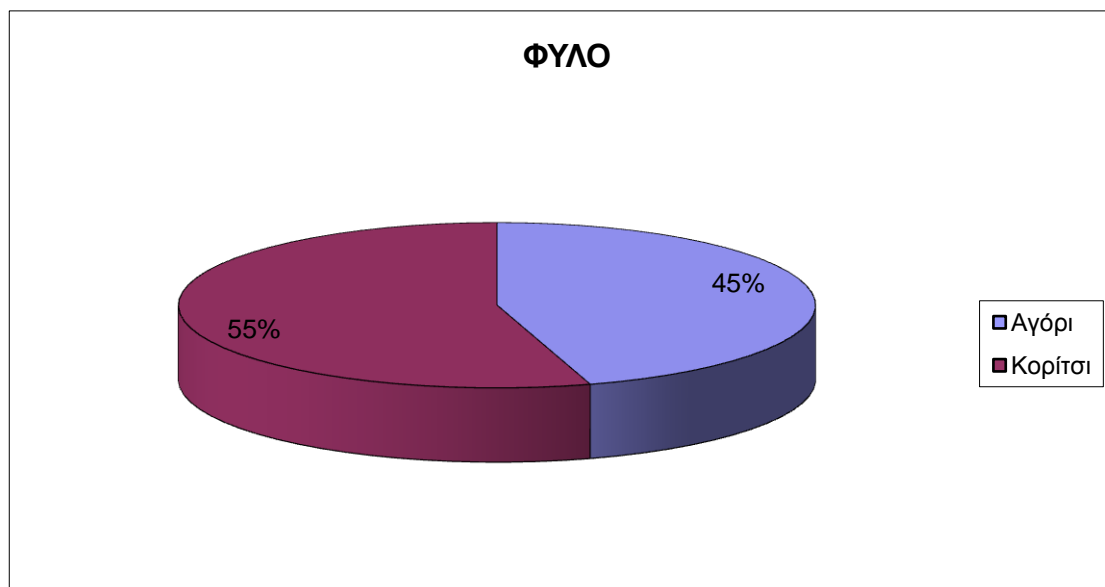
Δ) άλλο (.....)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΑΣ!!!

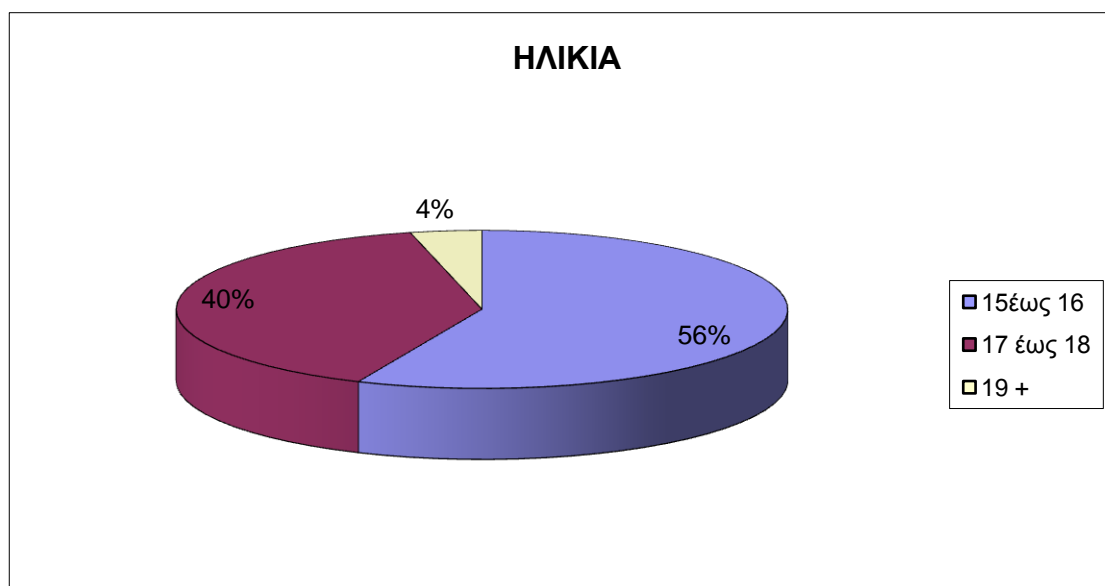
ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ - ΑΝΑΛΥΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Στα πλαίσια της ερευνητικής εργασίας συντάχθηκε ερωτηματολόγιο σχετικό με το θέμα του κινηματογράφου, διανεμήθηκε στους μαθητές του σχολείου και κατόπιν έγινε η στατιστική επεξεργασία των απαντήσεων που δόθηκαν. Μοιράστηκαν 63 ερωτηματολόγια και προέκυψαν τα παρακάτω δεδομένα:

Ερώτηση 1. Φύλο

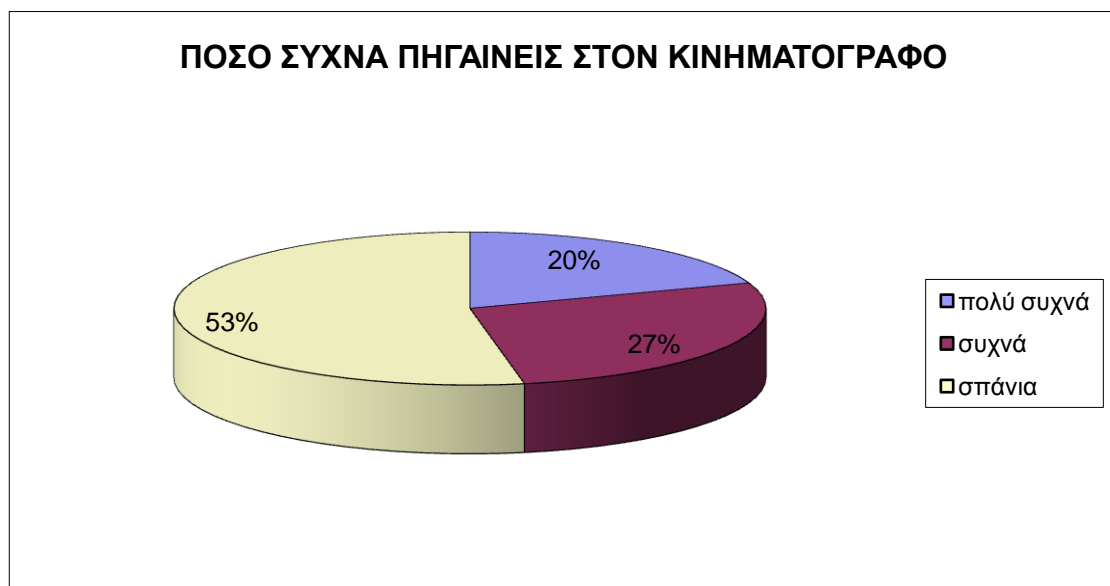
Ερώτηση 2: Ηλικία

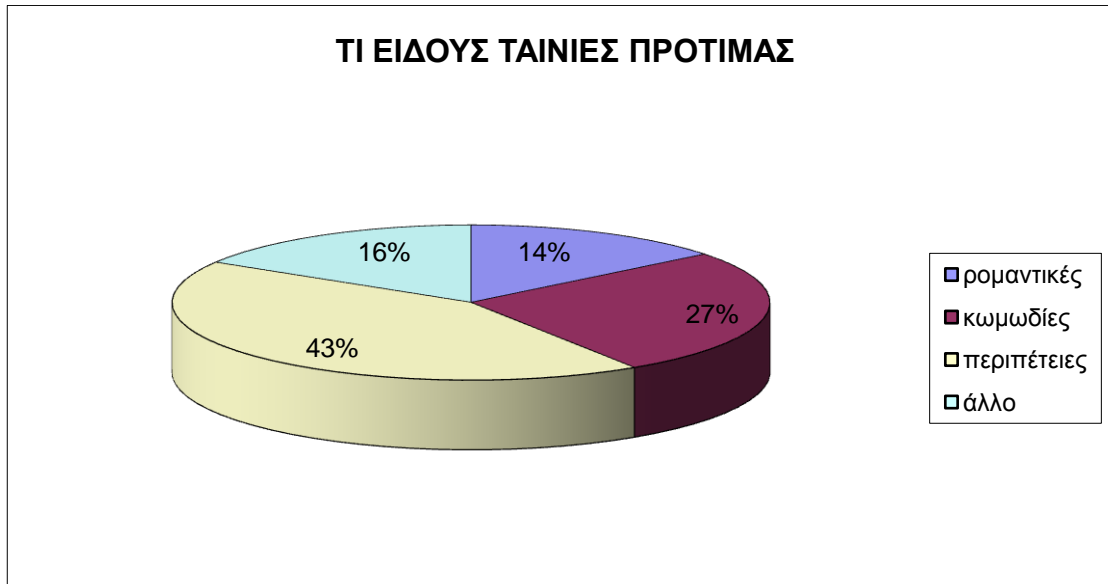
Ερώτηση 3: Έχεις πάει ποτέ στον κινηματογράφο;

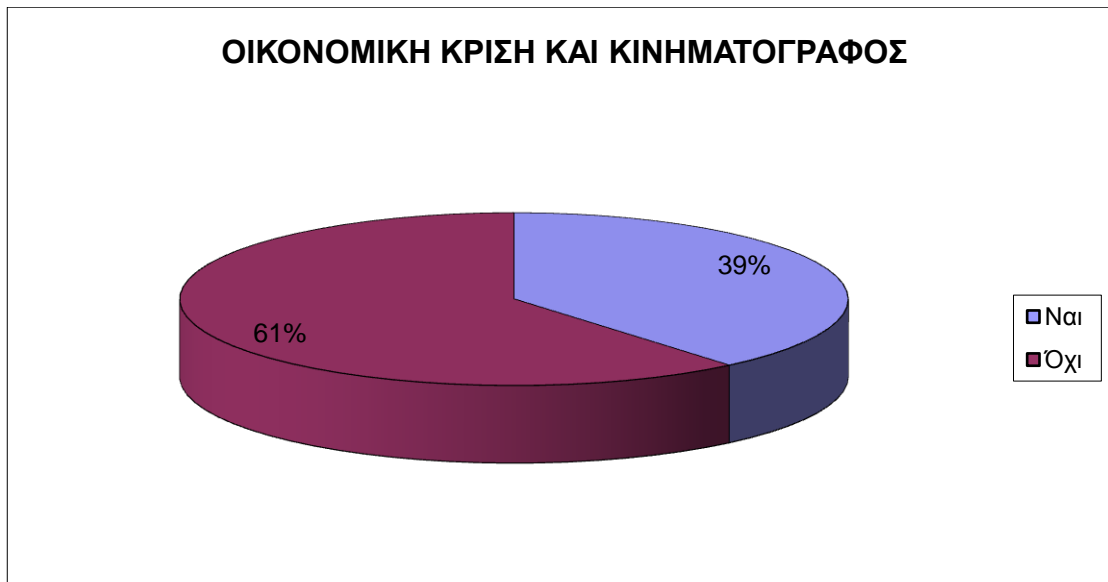
Ερώτηση 4: Αν απάντησες θετικά στην προηγούμενη ερώτηση, τότε πόσο συχνά πηγαίνεις;

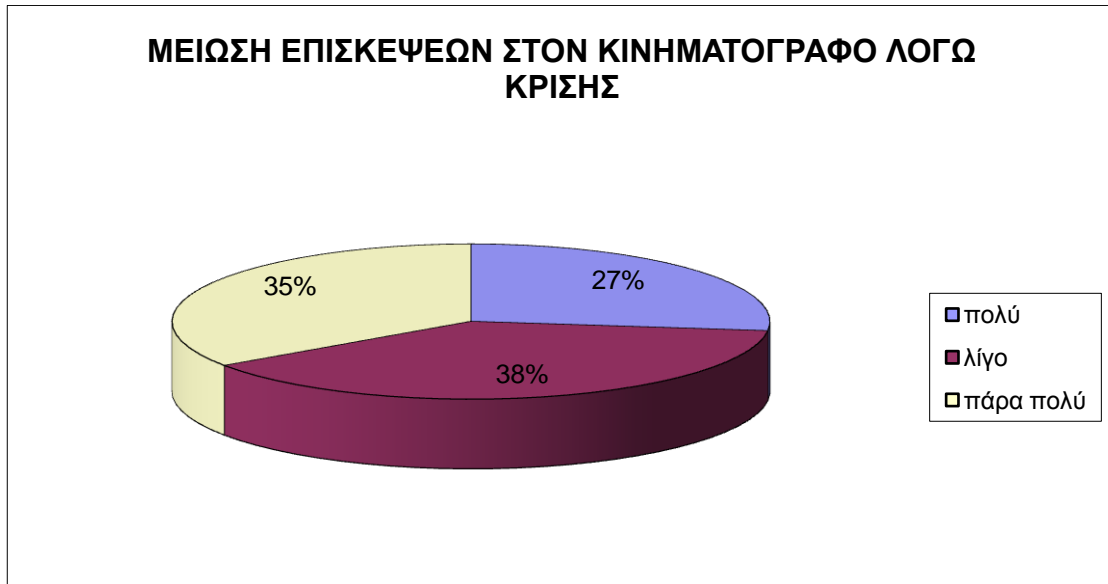
Ερώτηση 5: Αν πηγαίνεις στον κινηματογράφο τότε, τι είδους ταινίες προτιμάς να παρακολουθείς; (σημειώστε την πρώτη επιλογή σας)

Ερώτηση 6: Η οικονομική κρίση έχει επηρεάσει την συχνότητα των επισκέψεων σου στον κινηματογράφο;

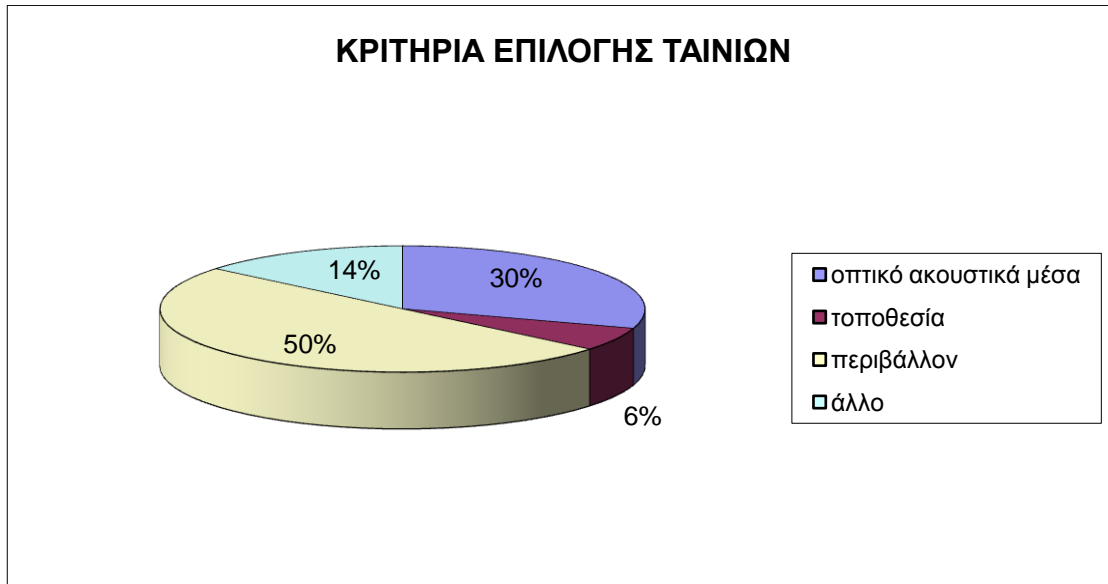
Ερώτηση 7: Αν απάντησες θετικά στην προηγούμενη ερώτηση, τότε κατά πόσο έχουν μειωθεί οι επισκέψεις σου στον κινηματογράφο;

Ερώτηση 8: Αν έχεις να δεις μια ταινία πού θα επέλεγες να την παρακολουθήσεις;

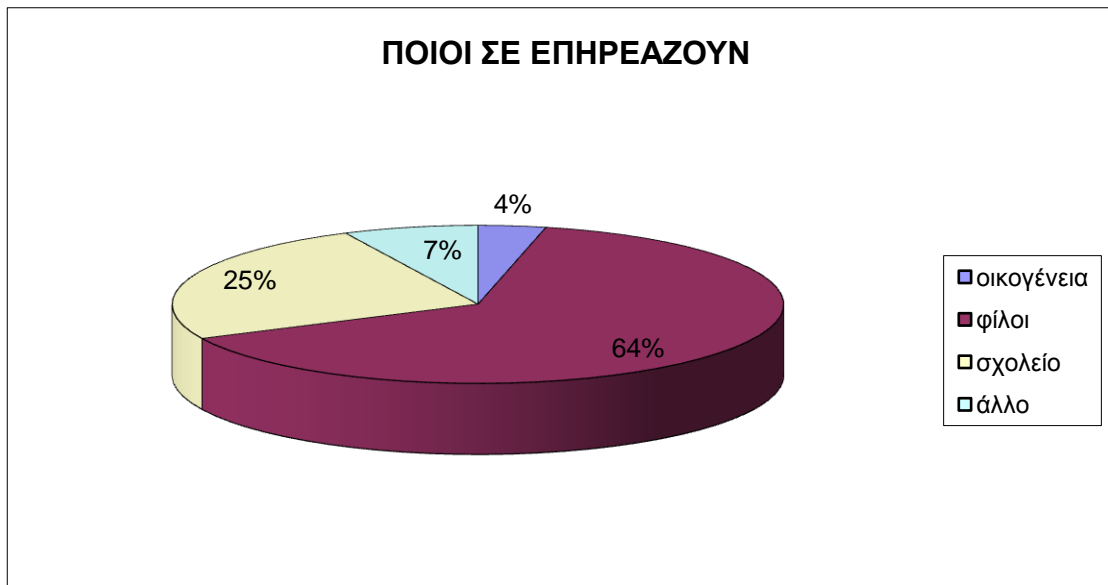
Ερώτηση 9: Με βάση την παραπάνω ερώτηση απάντησε στο εξής: Με ποια κριτήρια διαλέγεις το πού θα δεις μια ταινία;

Ερώτηση 10: Επηρεάζεσαι από τον περίγυρό σου, για το τι είδους ταινίες θα επιλέξεις να δεις;

Ερώτηση 11: Αν «ναι» τότε ποιοι σε επηρεάζουν περισσότερο;

Το δείγμα αποτελούν 55% κορίτσια και 45% αγόρια, μαθητές Λυκείου. Όλοι έχουν παρακολουθήσει ταινία σε κινηματογράφο, αλλά μόνο ένα ποσοστό 20% πηγαίνει πολύ συχνά. Το 27% δήλωσε πως πηγαίνει συχνά στον κινηματογράφο ενώ το 53% σπάνια.

Προτιμά τις περιπέτειες το 43%, ενώ τις κωμωδίες το 27% των ερωτηθέντων. Το 61% των μαθητών που ρωτήθηκαν δήλωσε πως η οικονομική κρίση δεν έχει επηρεάσει την συχνότητα των επισκέψεων του στον κινηματογράφο.

Κινηματογράφος vs τηλεόρασης: το 64% των ερωτηθέντων δήλωσε την προτίμησή του στον κινηματογράφο προκειμένου να παρακολουθήσει μια ταινία, σε σχέση με το 36% που προτιμούν την τηλεόραση.

Το 43% επηρεάζεται από τον περίγυρό του για το είδος της ταινίας που θα παρακολουθήσει και μάλιστα σε μεγάλο ποσοστό 64% από τους φίλους.

2ο Λύκειο Λευκάδας
Σχολικό έτος 2013-2014
Τάξη Β' Λυκείου

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6: Φεστιβάλ Βερολίνου

Μαθητές:

Παρασκευά Ηλιάνα

Ράπη Ματίνα

Σαλίαγνη Ισιάνα

Σέρβου Χαρά

Φερεντίνου Ζαχαρένια

Υπεύθυνη καθηγήτρια:

Ντεμογιάννη Σταυρούλα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Περίληψη	74
2. Ο θεσμός του Κινηματογραφικού Φεστιβάλ του Βερολίνου	75
3. Βραβεία	77
4. Ελληνικές Συμμετοχές	79
Βιβλιογραφία	80

Περίληψη

Ο Διεθνές Κινηματογραφικό Φεστιβάλ του Βερολίνου, το οποίο καλείται και Berlinale είναι ένα από τα σπουδαιότερα διεθνή φεστιβάλ για τον κινηματογράφο, μαζί με αυτά των Καννών και της Βενετίας. Γίνεται ανελλιπώς κάθε Φεβρουάριο, από το 1951. Η διοργάνωση γίνεται τις πρώτες δύο βδομάδες του Φεβρουαρίου κάθε χρόνο. Τα Βραβεία που απονέμονται είναι η Χρυσή Άρκτος και η Αργυρή Άρκτος. Η Χρυσή Άρκτος είναι το σημαντικότερο βραβείο που απονέμεται στο ετήσιο Διεθνές Κινηματογραφικό Φεστιβάλ του Βερολίνου. Έως 400 ταινίες παρουσιάζονται στα διάφορα τμήματα, 20 ταινίες που συναγωνίζονται για τα βραβεία Χρυσή Άρκτο και την Αργυρή Άρκτο.

Κάποιες από τις ελληνικές συμμετοχές που έχουν πάρει μέρος είναι: Το "Echolot" του Αθανάσιου Καρανικόλα, "Η Κόρη" του Θάνου Αναστόπουλου και "Η Αιώνια Επιστροφή του Αντώνη Παρασκευά" της Ελίνα Ψύκου.

2 Ο θεσμός του Κινηματογραφικού Φεστιβάλ του Βερολίνου

Το Διεθνές Κινηματογραφικό Φεστιβάλ του Βερολίνου, το οποίο καλείται και Berlinale είναι ένα από τα σπουδαιότερα διεθνή φεστιβάλ για τον κινηματογράφο, μαζί με αυτά των Καννών και της Βενετίας. Γίνεται ανελλιπώς κάθε Φεβρουάριο, από το 1951. Μόνο το 1970 σταμάτησε η διεξαγωγή του για πολιτικούς λόγους. Το Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Βερολίνου έχει γίνει ένα από τα πιο σημαντικά της κινηματογραφικής βιομηχανίας. Τα Βραβεία που απονέμονται είναι η Χρυσή Άρκτος και η Αργυρή Άρκτος. Έως 400 ταινίες παρουσιάζονται στα διάφορα τμήματα, 20 ταινίες που συναγωνίζονται για τα βραβεία Χρυσή Άρκτο και την Αργυρή Άρκτο.

Το Φεστιβάλ ξεκίνησε το 1951 από την Αμερικάνικη στρατιωτική παρουσία στο Βερολίνο μετά τη λήξη του Β' Παγκόσμιου Πολέμου. Η προσπάθεια αποσκοπούσε στο να δώσει πάλι ζωή στην χαμένη αίγλη του Βερολίνου και να φέρει πίσω μέρος του πολιτισμού και του ρομαντισμού που ήταν συνώνυμο με την πόλη κατά την διάρκεια του Golden Twenties, που άκμαζε καλλιτεχνικά γύρω στη δεκαετία του 1920. Η πρώτη ταινία που άνοιξε την πρεμιέρα του φεστιβάλ ήταν η θρυλική "Ρεβέκκα" του Alfred Hitchcock με την Joan Fontaine να είναι το πρώτο τιμώμενο καλλιτεχνικό πρόσωπο.

Σήμερα πλέον το Διεθνές Φεστιβάλ Βερολίνου θεωρείται το πλέον υψηλότερο καλλιτεχνικό γεγονός της πόλης και συγκεντρώνει πάνω από 100.000 θεατές κάθε χρόνο.

Παρά το γεγονός ότι η Berninale είναι περισσότερο γνωστή για τη προώθηση του παγκόσμιου κινηματογράφου και φρέσκα ταλέντα, μια σειρά από κλασικά του Χόλιγουντ και σκηνοθέτες μεγάλα ονόματα έχουν κερδίσει και διεκδικήσει το πολυπόθητο βραβείο «Χρυσή Άρκτο».

Η διοργάνωση γίνεται τις πρώτες δύο βδομάδες του Φεβρουαρίου κάθε χρόνο. Μαζί με το φεστιβάλ των Καννών και της Βενετίας θεωρούνται τα υψηλότερα σε αξία και φήμη κινηματογραφικά φεστιβάλ στον κόσμο.

Μέσα από την Berlinale έχουν παρελάσει και έχουν καταξιωθεί παγκόσμια μια σειρά από τα πλέον γνωστά νεοεμφανιζόμενα πρόσωπα σκηνοθετών όπως οι:

- 1957 SIDNEY LUMET
- 1958 INGMAR BERGMAN
- 1966 ROMAN POLANSKI
- 1976 ROBERT ALTMAN
- 1989 BARRY LEVINSON
- 1994 JIM SHERIDAN
- 1996 ANG LEE
- 1997 MILOS FORMAN
- 1999 TERENCE MALICK

Οι συμμετοχές ταινιών στο φεστιβάλ

Στην Berlinale παίρνουν μέρος κάθε χρόνο γύρω στις 400 ταινίες από κάθε χώρα. Είναι ταινίες κάθε είδους, μήκους, διάρκειας και στυλ που αναφέρονται σε συγκεκριμένες φόρμες κατηγοριών στο Φεστιβάλ.

Οι μεγάλες παραγωγές διεθνώς παίρνουν μέρος στον τομέα Competition.

Ανεξάρτητες και καλλιτεχνικές παραγωγές στον τομέα Panorama.

Ταινίες για νεανικό ακροατήριο στον τομέα Generation.

3. Βραβεία

Η Χρυσή Άρκτος είναι το σημαντικότερο βραβείο που απονέμεται στο ετήσιο Διεθνές Κινηματογραφικό Φεστιβάλ του Βερολίνου. Περιλαμβάνει δυο κατηγορίες: την *Χρυσή Άρκτο* για την καλύτερη ταινία, που απονέμεται στον σκηνοθέτη, και μία *Τιμητική Άρκτο*, που αφορά το σύνολο της προσφοράς των βραβευθέντων. Στην πιο πρόσφατη απονομή, στις 16 Φεβρουαρίου 2013 την Χρυσή Άρκτο απέσπασε η ταινία "Child's rose" του Ρουμάνου σκηνοθέτη Καλίν Πέτερ Νέτσερ.

Οι ταινίες που επιλέγονται για το Διεθνές Διαγωνιστικό τμήμα (Competition) πρέπει να πληρούν τα ακόλουθα κριτήρια:

- Οι ταινίες του διαγωνιστικού τμήματος πρέπει να έχουν ολοκληρωθεί μέσα στους δώδεκα μήνες πριν από την έναρξη του Φεστιβάλ.
- Να μην έχουν προβληθεί έξω από τη χώρα παραγωγής τους.
- Για να γίνουν αποδεκτές ταινίες που έχουν γυριστεί για την τηλεόραση πρέπει να έχει προβλεφθεί παράλληλα η έξοδός τους στους κινηματογράφους.
- Απαγορεύεται επίσης η προβολή των γερμανικών ταινιών πριν από την έναρξη του Φεστιβάλ.
- Οι Μικρού Μήκους Ταινίες δεν πρέπει να ξεπερνούν τα 10 λεπτά.
- Οι ταινίες πρέπει να είναι σε Format 35mm ή 70mm.
- Δίνεται επίσης προτεραιότητα στους δημιουργούς που επιλέγουν να κάνουν την πρεμιέρα της ταινίας τους στο Φεστιβάλ.
- Τέλος δεν υπάρχει δυνατότητα προβολής video στο επίσημο πρόγραμμα.

Κάθε χρόνο ο διευθυντής του ορίζει την διεθνή κριτική επιτροπή του διαγωνιστικού τμήματος και τον πρόεδρό της. Η επιτροπή αποτελείται από εννέα προσωπικότητες των τεχνών και του κινηματογράφου από την Γερμανία και το εξωτερικό. Από την επιτροπή αποκλείονται πρόσωπα τα οποία έχουν συμμετάσχει σε παραγωγές του διαγωνιστικού τμήματος ή

ασχολούνται με την προώθησή τους. Ο διευθυντής του Φεστιβάλ και ο αντικαταστάτης του παρίστανται στις εργασίες της επιτροπής για την επιλογή των ταινιών προς βράβευση αλλά απέχουν της ψηφοφορίας. Οι αποφάσεις της επιτροπής στο πρώτο στάδιο λαμβάνονται με απόλυτη πλειοψηφία και με σχετική όταν παραστεί ανάγκη. Τα μέλη της επιτροπής επίσης δεσμεύονται να κρατήσουν μυστική την διαδικασία της ψηφοφορίας κατά τη διάρκεια και μετά την λήξη του Φεστιβάλ.

Για τις Ταινίες Μεγάλου Μήκους η επιτροπή απονέμει τα ακόλουθα βραβεία:

- Την Χρυσή Άρκτο, στην καλύτερη ταινία
- Την τιμητική Άρκτο, για το σύνολο της καλλιτεχνικής προσφοράς
- Την Αργυρή Άρκτο, στο Μεγάλο Βραβείο της Επιτροπής
- Την Αργυρή Άρκτο, στο Βραβείο Καλύτερης Σκηνοθεσίας
- Την Αργυρή Άρκτο, στο Βραβείο Καλύτερης Γυναικείας Ερμηνείας
- Την Αργυρή Άρκτο, στο Βραβείο Καλύτερης Αντρικής Ερμηνείας
- Την Αργυρή Άρκτο, στο Βραβείο για μία Αξιοσημείωτη Ατομική Συμμετοχή
- Την Αργυρή Άρκτο, στο Βραβείο για την Καλύτερη Μουσική
- Το Βραβείο Blue Angel, το οποίο είναι αφιερωμένο στην Marlene Dietrich, για την Καλύτερη Ευρωπαϊκή Ταινία
- Το Βραβείο Alfred Bauer, το οποίο είναι αφιερωμένο στον ιδρυτή του Φεστιβάλ και το οποίο απονέμεται σε ταινίες νεωτεριστικού χαρακτήρα.

Στις Ταινίες Μικρού Μήκους η Επιτροπή απονέμει τα ακόλουθα βραβεία:

- Την Χρυσή Άρκτο, για την καλύτερη ταινία
- Το Βραβείο της Επιτροπής (Jury Prize), Αργυρή Άρκτος (Silver Berlin Bear)

Οι βραβευμένες ταινίες υποχρεούνται να συμπεριλάβουν στην διαφημιστική τους καμπάνια τόσο το βραβείο το οποίο τους έχει απονεμηθεί στο Φεστιβάλ του Βερολίνου, όσο και το επίσημο έμβλημα του Φεστιβάλ.

4. Ελληνικές Συμμετοχές

- “Echolot” του Αθανάσιου Καρανικόλα

Echolot είναι ένα μηχάνημα που μετράει το βάθος της θάλασσας μέσω της ηχούς. Με τον ίδιο τρόπο το «Echolot» του Αθανάσιου Καρανικόλα είναι μια ταινία για μια παρέα νέων που προσπαθεί να μετρήσει το δικό της βάθος, συγκεντρωμένη σε μια απομονωμένη έπαυλη κάπου στην εξοχή της Γερμανίας μετά την αυτοκτονία ενός από τα μέλη της. Ότι, όμως, θα ξεκινήσει σαν ένα ξέφρενο πάρτι θρήνου με σκληρό ροκ και αλκοόλ, θα βρει τον κάθε ένα από τους ήρωες αυτής της εν ιδει κηδείας σε μια προσωπική αναζήτηση ζωής, καθώς μέσα σε ένα και μόνο βράδυ όλοι τους θα διανύσουν μια απόσταση ανάμεσα στον εαυτό τους και τον... άλλο.

- “Η Κόρη” του Θάνου Αναστόπουλου

Η 14χρονη Μυρτώ ψάχνει τον πατέρα της, ο οποίος εδώ και μέρες δεν έχει δώσει σημεία ζωής. Η (διαζευγμένη) μητέρα της αδιαφορεί και ο συντάξιμος του πατέρα της στην ξυλαποθήκη δεν γνωρίζει τίποτα. Ανήμπορη από την αίσθηση εγκατάλειψης, όταν μαθαίνει πως βαραίνουν μεγάλα χρέη τον πατέρα της, προβαίνει σε εκδικητικές πράξεις στις οποίες δεν θα έφτανε υπό άλλες συνθήκες.

- “Η Αιώνια Επιστροφή του Αντώνη Παρασκευά” της Ελίνα Ψύκου

Υπαρξιακό δράμα με ήρωα έναν παρακμασμένο τηλεπαρουσιαστή που μεθοδεύει την εξαφάνισή του και σκηνοθετεί την επιστροφή του, ενώ διαμένει μυστικά σε ένα άδειο ξενοδοχείο, παραθαλάσσιο και ελληνικό, αντίστοιχο

εκείνου της «Λάμψης», μέσα στην αλλόκοτη και απόκοσμη ερημιά του. Οι ήχοι και οι εικόνες από την ανοιχτή τηλεόραση τον συντροφεύουν, την ίδια στιγμή που η Ελίνα Ψύκου, στο ενδιαφέρον σκηνοθετικό της ντεμπούτο, τον απομακρύνει από την όποια ταυτότητά του και τον μετατρέπει σε ένα ανθρώπινο ερωτηματικό με τη μάσκα της απελπισίας, κοινωνικά άκυρο, μια προβολή και μόνο του επαγγέλματος του. Η μοναχικότητα που εκπέμπει ο Αντώνης Παρασκευάς σε αυτή την αλληγορία γίνεται συγκινητική, αφού περνάει απ' όλα τα ψυχρά στάδια της απομόνωσης, τα οποία «φοράει» μοναδικά ο Χρήστος Στέργιογλου.

Βιβλιογραφία

<http://el.wikipedia.org>

2^ο Λύκειο Λευκάδας

Σχολικό έτος: 2013-2014

Τάξη: Β' Λυκείου

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7: ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΕΝΕΤΙΑΣ

Οι μαθητές

Περδικάρης Χρήστος

Σολδάτου Κωνσταντίνα

Ρομποτή Ελευθερία

Ρομποτή Γεωργία

Σταύρακα Ελευθερία-Βικτώρια

Η υπεύθυνη καθηγήτρια

Ντεμογιάννη Σταυρούλα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1	Φεστιβάλ Κινηματογράφου Βενετίας	83
2	Ελληνική συμμετοχή: Miss violence	83
3	Φεστιβάλ Βενετίας 2013	84
4	Ταινίες που ξεχώρισαν στο Φεστιβάλ Βενετίας	86
	Βιβλιογραφία	89

1. ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΒΕΝΕΤΙΑΣ

Το αρχαιότερο Φεστιβάλ Κινηματογράφου στον κόσμο είναι αυτό της Βενετίας (ιταλ. Mostra Internazionale d'Arte Cinematografica di Venezia). Ξεκίνησε το 1932 ως "Esposizione Internazionale d'Arte Cinematografica" (Διεθνής Έκθεση της Τέχνης του Κινηματογράφου). Διεξάγεται ετησίως, στα τέλη Αυγούστου με αρχές Σεπτεμβρη, στο νησί Λίντο στη Βενετία. Οι προβολές των ταινιών γίνονται στο Palazzo del Cinema.

Αποτελεί μέρος της φημισμένης Μπιενάλε της Βενετίας (μιας μεγάλης έκθεσης μοντέρνας τέχνης που λαμβάνει χώρα κάθε δύο χρόνια), καθώς είναι ένα από τα πιο αναγνωρισμένου κύρους κινηματογραφικό Φεστιβάλ.

Τα βασικά βραβεία του φεστιβάλ είναι ο Χρυσός Λέοντας (Leone d'Oro), που απονέμεται στην καλύτερη ταινία του φεστιβάλ και το Κύπελλο Βόλπι (Coppa Volpi), που απονέμεται στους καλύτερους ηθοποιούς (για ανδρικό και γυναικείο ρόλο). Το 2013 έγινε η 70ή διοργάνωση του φεστιβάλ που διάρκεσε ως τις 7 Σεπτεμβρίου.

2. Ελληνική συμμετοχή: Miss violence

Το μεγάλο φαβορί για το φεστιβάλ Βενετίας 2013 ήταν η ταινία «Miss Violence» που επιβεβαίωσε τις προβλέψεις και έφυγε με το Βραβείο Σκηνοθεσίας για τον Αλέξανδρο Αβρανά και το Βραβείο Ανδρικής Ερμηνείας για τον Θέμη Πάνου.

Μια ιστορία με επίκεντρο την ελληνική οικογένεια και την αποδόμηση του τακτοποιημένου προσώπειού της, είναι στην καρδιά του «Miss Violence» (Διάρκεια: 99' Ελληνική ταινία Σκηνοθεσία: Αλέξανδρος Αβρανάς με τους: Ρένη Πιττακή, Θέμη Πάνου, Ελένη Ρουσσινού): η 11χρονη Αγγελική πηδά, χαμογελαστή, από το μπαλκόνι ανήμερα των γενεθλίων της και οι κοινωνικές υπηρεσίες πασχίζουν να καταλάβουν το γιατί, όσο η οικογένειά της επιμένει απαθής ότι ήταν ατύχημα προσπαθώντας ταυτόχρονα να κρύψει ένοχα μυστικά.

Αυτό που θέλει να πει η ταινία είναι ότι γύρω μας συμβαίνουν πολλά και τραγικά πράγματα ακόμα και στην γειτονιά μας κι εμείς το μόνο που κάνουμε είναι απλά να αδιαφορούμε. Ζούμε σε έναν εγωιστικό κόσμο που το μόνο που μας ενδιαφέρει είναι το συμφέρον μας και δεν κοιτάμε πίσω από το δάχτυλό μας.

3. Φεστιβάλ Βενετίας 2013

Ο Χρυσός Λέοντας απονεμήθηκε στο «Sacro GRA» του Τζιανφράνκο Ρόσι, ένα ντοκιμαντέρ για αυτούς που κατοικούν κατά μήκος του μεγαλύτερου αυτοκινητόδρομου της Ρώμης, ενώ το Μεγάλο Βραβείο της Επιτροπής κέρδισε το «Stray Dogs» του Τσάι Μινγκ Λιανγκ. Το Βραβείο Γυναίκειας Ερμηνείας απέσπασε η Έλενα Κότα για το «Via Castellana Bandiera» της Έμα Ντάντε, ενώ ο Στιβ Κούγκαν βραβεύτηκε για το σενάριο του για την γλυκύτερη «Philomena» του Στίβεν Φρίαρς.

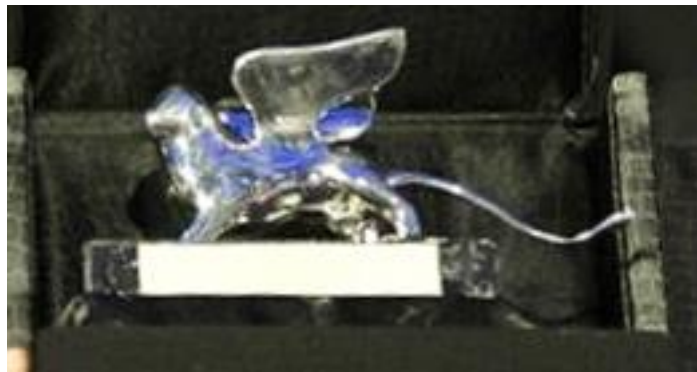

ΧΡΥΣΟΣ ΛΕΟΝΤΑΣ

Οι νικητές:

- Χρυσός Λέοντας: «Sacro GRA» του Τζιανφράνκο Ρόσι

- Μεγάλο Βραβείο της Επιτροπής: «Stray Dogs» του Τσάι Μινγκ Λιανγκ
- Αργυρός Λέοντας Σκηνοθεσίας: Αλέξανδρος Αβρανάς, «Miss Violence»
- Βραβείο Ανδρικής ερμηνείας: Θέμης Πάνου, «Miss Violence» του Αλέξανδρου Αβρανά
- Βραβείο Γυναίκειας ερμηνείας: Έλενα Κότα, «Via Castellana Bandiera» της Εμα Ντάντε
- Βραβείο Σεναρίου: Στιβ Κούγκαν, «Philomena» του Στίβεν Φρίαρ
- Βραβείο Επιτροπής: «The Police Officer's Wife» του Φίλιπ Γκρένινγκ

ΑΡΓΥΡΟΣ ΛΕΟΝΤΑΣ

Ταινίες που έχουν βραβευτεί με τον χρυσό λέοντα

- 1985 Sans toit ni loi (Vagabond) - Ανιές Βάρντα
- 1993 Τρία Χρώματα: Μπλε -Κριστόφ Κιλσόφσκι
- 2005 Το Μυστικό του Brokeback Mountain - Ανγκ Λι
- 2009 Lebanon (Λίβανος) - Σαούλ Μάοζ
- 2010 Somewhere (Κάπου) - Σοφία Κόπολα
- 2013 Sacro GRA - Τζιανφράνκο Ρόσι

4. Ταινίες που ξεχώρισαν στο Φεστιβάλ Βενετίας

Τρία χρώματα

Σκηνοθεσία Κριστόφ Κιολόφσκι

Ηθοποιοί Ζιλιέτ Μπινός, Μπενουά Ρεζάν, Εμανουέλ Ριβά, Φλοράνς Περνέ

Χώρα Γαλλία, Πολωνία, Ελβετία

Τρία Χρώματα: Η Μπλε Ταινία είναι το πρώτο μέρος της τριλογίας του Κιολόφσκι βασισμένη στο γαλλικό μότο: Ελευθερία, Ισότητα, Αδελφότητα. Η Μπλε Ταινία είναι η ιστορία της Ζιλί η οποία έχασε τον άνδρα της και τη μικρή τους κόρη σε ένα δυστύχημα. Η βασική έννοια της ταινίας για την Ελευθερία αναδεικνύεται μέσα από την προσπάθεια της Ζιλί να ξεκινήσει μια νέα ζωή ελεύθερη από δεσμεύσεις, υπάρχοντα, πόνο και αγάπη. Σκοπεύει να αυτοκτονήσει πνευματικά και να ξανάρθει στον κόσμο ανεξάρτητη, ανώνυμη και μόνη.

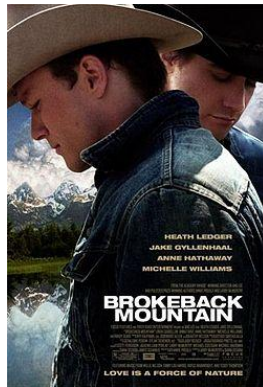
Το μυστικό του brokeback mountain

Το μυστικό του Brokeback Mountain είναι μια βραβευμένη με Όσκαρ ταινία του 2005 που απεικονίζει την περίπλοκη ερωτική σχέση μεταξύ δύο αντρών στην Αμερική από το 1963 έως το 1983.

Η ταινία σκηνοθετήθηκε από τον βραβευμένο με Όσκαρ Ang Lee, ενώ το σενάριο βασίστηκε σε μια ιστορία της Annie Proulx. Στην ταινία

πρωταγωνιστούν οι Heath Ledger, Τζέικ Τζιλενχάλ, Αν Χάθαγουεϊ και Μισέλ Ουίλιαμς.

Το μυστικό του Brokeback Mountain κέρδισε το Χρυσό Λιοντάρι στο Φεστιβάλ Βενετίας όπου και έκανε πρεμιέρα, όπου και κέρδισε τις εντυπώσεις. Στη συνέχεια κέρδισε αρκετά βραβεία, όπως 4 Χρυσές Σφαίρες (Καλύτερης Δραματικής Ταινίας, Καλύτερης Σκηνοθεσίας, Καλύτερου Σεναρίου και Καλύτερου Τραγουδιού) και απέσπασε 8 υποψηφιότητες για Όσκαρ, όπου και απέσπασε τα 3 (Καλύτερης Σκηνοθεσίας, Καλύτερου Διασκευασμένου Σεναρίου, Καλύτερης Μουσικής). Η ταινία ήταν το μεγάλο φαβορί για το βραβείο Καλύτερης Ταινίας, αλλά το έχασε τελικά από το Crash. Τέλος, έκανε μεγάλη εισπρακτική επιτυχία και θεωρείται πλέον από τις πιο κερδοφόρες δραματικές ταινίες όλων των εποχών.

Somewhere

Είναι μια ταινία του 2010 αμερικανικό δράμα σε σενάριο και σκηνοθεσία της Σοφίας Κόπολα . Η ταινία ακολουθεί τον Johnny Marco (που παίζεται από τον Stephen Dorff) , έναν πρόσφατα διάσημο ηθοποιό , καθώς αναρρώνει από ένα μικρό τραυματισμό στο Chateau Marmont. Παρά τα χρήματα , τη φήμη και την επαγγελματική επιτυχία , ο Marco είναι παγιδευμένος σε μια υπαρξιακή κρίση και αισθάνεται ασυγκίνητος κατά τη διάρκεια της καθημερινής ζωής του. Όταν η πρώην σύζυγός του ξαφνικά χωρίς λόγο πηγαίνει μακριά, αφήνει την Κλειώ (Elle Fanning) , την εντεκάχρονη κόρη τους , στη φροντίδα του . Ξοδεύουν αρκετό χρόνο μαζί και

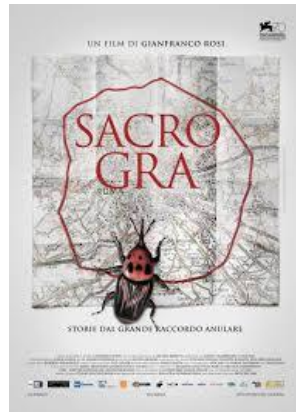
η παρουσία της τον βοηθά να ωριμάσει και να αποδεχθεί την ευθύνη των ενηλίκων . Η ταινία εξερευνά ανία μεταξύ των σταρ του Χόλυγουντ , τη σχέση πατέρα-κόρης και προσφέρει μια αξιόλογη κωμωδία. Έκανε πρεμιέρα στο 67ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Βενετίας , όπου έλαβε το βραβείο Χρυσό Λιοντάρι για την καλύτερη εικόνα .

Sacro gra

Sacro GRA είναι ένα ιταλικό ντοκιμαντέρ του 2013 σε σκηνοθεσία του Gianfranco Rosi. Η ταινία κέρδισε το Χρυσό Λιοντάρι στο 70ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Βενετίας. Η ταινία απεικονίζει τη ζωή κατά μήκος του Grande Raccordo Anulare, στην εθνική οδό που περιβάλλει τη Ρώμη. Τα γυρίσματα διήρκεσαν πάνω από δύο χρόνια , ενώ μόνο για το μοντάζ της ταινίας χρειάστηκαν οκτώ μήνες εργασίας. Σύμφωνα με τον διευθυντή, η ταινία είναι εμπνευσμένη από Αόρατες Πόλεις του Ιταλό Καλβίνο, ένα μυθιστόρημα στο οποίο ο εξερευνητής Μάρκο Πόλο περιγράφει τα ταξίδια του στον αυτοκράτορα της Κίνας Κουμπλάι Χαν.

Βιβλιογραφία

1. <http://toxs.gr/news/sinema/brabeia-70oy-festibal-benetias-elliniko-sinema-dilonei-paraon>
2. <http://www.ego.gr/cinemag/article.asp?catid=17455&subid=2&pubid=129485435>
3. <http://flix.gr/news/benetia-2013-ta-brabeia.html>

2^ο ΛΥΚΕΙΟ ΛΕΥΚΑΔΟΣ

Σχολικό έτος: 2013-2014

Τάξη: Β' Λυκείου

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8: Βραβεία Όσκαρ

Μαθητές

Βασιλεία Σταύρακα

Πανωραία Φυτοπούλου

Νικολέτα Σπανού

Αλεξάνδρα Ροντογιάννη

Μαρίν Πετκόβ

Κοριακή Μεσσήνη

Υπεύθυνη Καθηγήτρια

Ντεμογιάννη Σταυρούλα

Περιεχόμενα

Περίληψη	92
1. Το Όσκαρ , Ακαδημία	92
2. Μέλη ακαδημίας	94
3. Υποψηφιότητες , κατηγορίες βραβείων	94
4. Ταινίες που βραβεύτηκαν με Όσκαρ: Τιτανικός, Καζαμπλάνκα, Η μελωδία της ευτυχίας, Μπιεν Χούρ	95
Βιβλιογραφία	101

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η βραδιά των Όσκαρ είναι η πιο λαμπερή και μαγική βραδιά του Χόλυγουντ. Όλοι οι προσκεκλημένοι «παρελαύνουν» στο κόκκινο χαλί φορώντας δημιουργίες που έχουν εξασφαλίσει από διάσημους σχεδιαστές μόδας.

Τα Όσκαρ ή τα Βραβεία Αμερικανικής Ακαδημίας Κινηματογράφου που είναι και η επίσημη ονομασία τους (αγγλικά: Oscar ή Academy Awards) είναι τα σημαντικότερα κινηματογραφικά βραβεία. Απονέμονται από την Αμερικανική Ακαδημία Κινηματογραφικών Τεχνών και Επιστημών, η οποία το 2009 αριθμεί περίπου 6000 μέλη με δικαίωμα ψήφου. Η πρώτη απονομή τους έγινε στις 16 Μαΐου του 1929 στο ξενοδοχείο "Ρούσβελτ" στο Χόλλυγουντ. Η ιδέα ανακοινώθηκε το 1927 από τον Λούις Μπ. Μάγερ και αυτό γιατί ήθελε να δώσει μια ιδιαίτερη αίγλη αλλά και να προκαλεί το ενδιαφέρον του κοινού για τις κινηματογραφικές ταινίες

1. Το Όσκαρ

Το Όσκαρ είναι ένα επιχρυσωμένο αγαλματίδιο από χαλκό και κασσίτερο, έχει ύψος 34 εκ., ζυγίζει περίπου 4 κιλά και το σχεδίασε ο Τζορτζ Στάνλεϊ. Πρόκειται για έναν γυμνό άνδρα, ο οποίος καρφώνει ένα ξίφος σε μια μπομπίνα που έχει πέντε ακτίνες. Οι πέντε ακτίνες είναι για κάθε κλάδο της Ακαδημίας δηλαδή για τους παραγωγούς, τους σκηνοθέτες, τους σεναριογράφους, τους ηθοποιούς και τους τεχνικούς. Για το όνομα του αγαλματιδίου έχουν ακουστεί αρκετά, ενώ εκείνη η εκδοχή που ακούγεται σαν πιο πιθανή είναι ότι μία υπάλληλος της ακαδημίας ονόματι Μάργκαρετ Χέρικ μόλις είδε το βραβείο είπε ότι μοιάζει σαν τον θείο της τον Όσκαρ.

Πώς ξεκίνησαν όλα

Ήταν 16 Μαΐου 1929 και δεν είχε περάσει πολύς καιρός από τις πρώτες ομιλούσες ταινίες, όταν έλαβε χώρα η πρώτη απονομή βραβείων Όσκαρ στην

ιστορία του Κινηματογράφου. Στην αίθουσα δεξιώσεων του ξενοδοχείου Ρούζβελτ στο Χόλυγουντ 270 άνθρωποι παρακολούθησαν αυτή την πρώτη τελετή. Από τότε πολύ νερό κύλησε στο αυλάκι. Για αρκετά χρόνια η συγκεκριμένη εκδήλωση ήταν μία ακόμη βαρετή δεξίωση, όπου μαζεύονταν κινηματογραφόφιλοι. Η απονομή άρχισε να μεταδίδεται τηλεοπτικά (1953) και άλλαξε αρκετές φορές στέγη, για να καταλήξει εδώ και 5 χρόνια στο KODAK Theatre του Χόλυγουντ (φυσικά!). Ο άγιος λόφος του Λος Άντζελες και τα Όσκαρ ανέκαθεν ήταν έννοιες αλληλένδετες. Με τον καιρό άρχισαν να προστίθενται ολοένα και περισσότερα ειδικά βραβεία (π.χ. ειδικών εφέ), πέρα από τα αρχικά (καλύτερης ταινίας, καλύτερου ηθοποιού κ.τ.λ.). Έτσι, άλλαξε και η μορφή της τελετής, στην οποία ενεπλάκη με τον καιρό η πλειονότητα της κινηματογραφικής βιομηχανίας. Τα Όσκαρ άλλωστε, συνετέλεσαν αποφασιστικά, ώστε ο Κινηματογράφος να καταστεί βιομηχανία, λαμπερή και επιτυχημένη.

Η «διαβόητη» Ακαδημία

Η Ακαδημία Κινηματογραφικών Τεχνών και Επιστημών (Academy of Motion Picture Arts and Sciences) είναι μια τιμητική, επαγγελματική οργάνωση που αποτελείται από 6.000 καλλιτέχνες και «εργάτες» του κινηματογράφου και που έχει ως στόχο της την προώθηση του τομέα του Κινηματογράφου στο σύνολό του, ως τέχνης, ως επιστήμης, ως πρακτικής, ως τεχνολογίας. Μολονότι στην προκήρυξη της ίδρυσής της το Μάιο του 1927 ορίζεται ρητά πως δεν προωθεί οικονομικά, εμπορικά και πολιτικά ζητήματα, είναι δύσκολο να πιστέψει κανείς πως κάτι τέτοιο ισχύει ακόμη και σήμερα. Στα πρώτα μέλη της Ακαδημίας συγκαταλέγονταν ιερά τέρατα της εβδομης τέχνης, όπως ο Φρανκ Κάπρα.

2. Μέλη

Η Ακαδημία αριθμεί πάνω από 6.500 μέλη και είναι αρκετά δύσκολο να ενταχθεί κάποιος σε αυτήν. Συνήθως για να γίνει κάποιος μέλος πρέπει να

προταθεί από τουλάχιστον δύο άλλα μέλη. Τα ονόματα των μελών δεν αποκαλύπτονται αν και κάποια ονόματα έχουν δει το φως της δημοσιότητας.

3. Υποψηφιότητες

Μια ταινία για να είναι υποψήφια θα πρέπει να έχει αρχίσει να προβάλλεται μεταξύ 1ης Ιανουαρίου και 31ης Δεκεμβρίου του προηγούμενου ημερολογιακού έτους. Θα πρέπει να έχει διάρκεια τουλάχιστον 40 λεπτά και να έχει γυριστεί σε φιλμ 35mm ή 70mm ή σε ψηφιακό φιλμ προοδευτικής σάρωσης με 24 ή 48 καρέ και ανάλυση τουλάχιστον 1280x720.

Κατηγορίες

- *Καλύτερη ταινία*
- *A' Ανδρικός ρόλος*
- *A' Γυναικείος ρόλος*
- *B' Ανδρικός ρόλος*
- *B' Γυναικείος ρόλος*
- *Καλύτερη σκηνοθεσία*
- *Καλύτερο διασκευασμένο σενάριο*
- *Καλύτερο πρωτότυπο σενάριο*
- *Καλύτερη ξενόγλωσση ταινία*
- *Καλύτερα σκηνικά*
- *Καλύτερη φωτογραφία*
- *Καλύτερα κοστούμια*
- *Καλύτερο ντοκμαντέρ*
- *Καλύτερο ντοκμαντέρ μικρού μήκους*
- *Καλύτερο μοντάζ*
- *Καλύτερο μακιγιάζ*
- *Καλύτερη μουσική επένδυση*
- *Καλύτερο πρωτότυπο τραγούδι*
- *Καλύτερη ταινία κινουμένων σχεδίων*
- *Καλύτερη ταινία κινουμένων σχεδίων μικρού μήκους*

- *Καλύτερη ταινία μικρού μήκους*
- *Καλύτερος ήχος*
- *Καλύτερα ηχητικά εφέ*
- *Καλύτερα οπτικά εφέ*
- *Τιμητικό Όσκαρ*

4. Ταινίες που βραβεύτηκαν με Όσκαρ

Τιτανικός

Ο Τιτανικός είναι αμερικανική δραματική, αισθηματική ταινία εποχής, παραγωγής 1997 σε σενάριο και σκηνοθεσία του Τζέιμς Κάμερον βασισμένη στο διασημότερο ναυάγιο όλων των εποχών, αυτό του υπερωκεάνιου Τιτανικός που βυθίστηκε στις 14 Απριλίου 1912. Ο Τιτανικός είχε αρχικά προγραμματιστεί να κυκλοφορήσει στις 2 Ιουλίου 1997, όμως λόγω καθυστέρησης στο post-production κυκλοφόρησε στις 19 Δεκεμβρίου 1997. Η ταινία αποδείχτηκε τεράστια καλλιτεχνική και εισπρακτική επιτυχία. Προτάθηκε για 14 Όσκαρ κερδίζοντας 11, μεταξύ των οποίων Καλύτερης Ταινίας και Σκηνοθεσίας, και έγινε η μεγαλύτερη εισπρακτική επιτυχία όλων των εποχών με συνολικές εισπράξεις 1,8 δισεκατομμύριο δολάρια. Τον τίτλο αυτό κράτησε 12 χρόνια, μέχρι την επόμενη ταινία του Κάμερον, Avatar που το ξεπέρασε.

Οι μοντέρνες σκηνές ημέρας της αποστολής γυρίστηκαν στο Akademik Mstislav Keldysh τον Ιούλιο του 1996. Τα γυρίσματα ξεκίνησαν το Σεπτέμβριο του 1996 στα νεοχτισμένα στούντιο της Fox. Το κατάστρωμα χτίστηκε σε μια άρθρωση που μπορούσε να ανέλθει από μηδέν σε 90 μοίρες μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα καθώς η πρύμνη του πλοίου ανυψωνόταν κατά τη βύθιση. Για την ασφάλεια των κασκαντέρ, πολλά σκηνικά ήταν κατασκευασμένα από αφρώδες πλαστικό.

Πρωταγωνιστές

Λεονάρντο Ντι Κάπριο/ στο ρόλο του Τζακ Ντόσον

Κέιτ Γουίνσλετ/ στο ρόλο της Ρόουζ Ντε Γουίτ Μπουκάτερ

Καζαμπλάνκα

Η Καζαμπλάνκα (αγγλ. Casablanca) είναι ρομαντικό δράμα παραγωγής 1942, σκηνοθετημένο από τον Μάικλ Κερτίζ. Πρωταγωνιστούν ο Χάμφρεϊ Μπόγκαρτ και η Ίνγκριντ Μπέργκμαν. Η ταινία έλαβε οκτώ υποψηφιότητες και κέρδισε τρία Όσκαρ, ανάμεσα τους Καλύτερης Ταινίας, Σκηνοθεσίας και Σεναρίου.

Κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου στην κατεχόμενη από τους Γερμανούς Καζαμπλάνκα, ο Ρικ Μπλέιν (Χάμφρεϊ Μπόγκαρτ), ένας εξόριστος Αμερικανός, διευθύνει το μεγαλύτερο κέντρο διασκέδασης της πόλης, το Rick's Bar. Ο κυνικός Μπλέιν έχει στην κατοχή του δυο πολύτιμες άδειες διακίνησης. Όταν ο Γερμανός Στρατηγός Στράσερ (Κόνραντ Βάιντ) καταφτάνει στην Καζαμπλάνκα, ο αξιωματικός της γαλλικής αστυνομίας Ρενώ κάνει ότι μπορεί για να τον ευχαριστήσει, υπόσχεται επίσης να του παραδώσει τον διάσημο Τσέχο αρχηγό της Αντίστασης Βίκτορ Λάζλο (Πολ

Χένριντ). Ο Λάζλο εμφανίζεται στο κέντρο διασκέδασης του Ρικ μαζί με τη σύζυγό του Έλσα (Ινγκριντ Μπέργκμαν) με την οποία ο Ρικ είχε σχέση για μικρό διάστημα στο Παρίσι. Ο Ρικ που είναι ακόμα ερωτευμένος με την Έλσα είναι πικραμένος μαζί της, καθώς τον άφησε χωρίς λέξη. Όταν ο Ρικ καταλαβαίνει τους λόγους για τους οποίους τον άφησε η Έλσα οι δυο τους σχεδιάζουν να το σκάσουν μαζί χρησιμοποιώντας τις άδειες διακίνησης. Το αρχικό τους σχέδιο αλλάζει όμως όταν στην ιστορία μπλέκονται ο Στράσερ, ο Ρενώ και ο σύζυγος της Έλσα, Βίκτορ.

Καλύτερης Ταινίας - Χαλ Ουόλις

Σκηνοθεσίας - Μάικλ Κερτίζ

Σεναρίου - Τζούλιους Έπσταϊν, Φίλιπ Έπσταϊν και Χάουαρντ Κοχ

Α΄ Ανδρικού Ρόλου - Χάμφρεϊ Μπόγκαρτ

Β΄ Ανδρικού Ρόλου - Κλοντ Ρέινς

Μουσικής Επιμέλειας - Μαξ Στάνερ

Ασπρόμαυρης Φωτογραφίας - Άρθουρ Έντεσον

Μοντάζ - Όουεν Μαρκς

Η Μελωδία της ευτυχίας

Η ταινία Η Μελωδία της Ευτυχίας (Αγγλ. *The Sound of Music*) είναι μιούζικαλ παραγωγής 1965, σε σκηνοθεσία Ρόμπερτ Γουάιζ. Πρωταγωνιστές της ταινίας είναι η Τζούλι Άντριους και ο Κρίστοφερ Πλάμερ. Η ταινία είναι βασισμένη στο ομώνυμο μιούζικαλ του Μπρόντγουεϊ, του οποίου τα τραγούδια έγραψαν οι Ρίτσαρντ Ρότζερς και Όσκαρ Χάμερσταϊν. Το μιούζικαλ του Μπρόντγουεϊ όπως και η ταινία βασίστηκαν με τη σειρά τους στο αυτοβιογραφικό βιβλίο της Μαρίας φον Τραπ *The Story of the Trapp Family Singers*.

Μερικά από τα τραγούδια του μιούζικαλ όπως: *Edelweiss*, *My Favorite Things*, *Climb Ev'ry Mountain*, *Do-Re-Mi*, *Sixteen Going on Seventeen*, *The Lonely Goatherd* και *The Sound of Music* έχουν αντέξει το πέρασμα του χρόνου. Η ταινία γυρίστηκε στο Σάλτσμπουργκ της Αυστρίας, στην περιοχή της Βαυαρίας της Νότιας Γερμανίας, καθώς και στα στούντιο της 20th Century Fox στην Καλιφόρνια. Η ταινία γυρίστηκε σε φιλμ 70mm Todd-A.

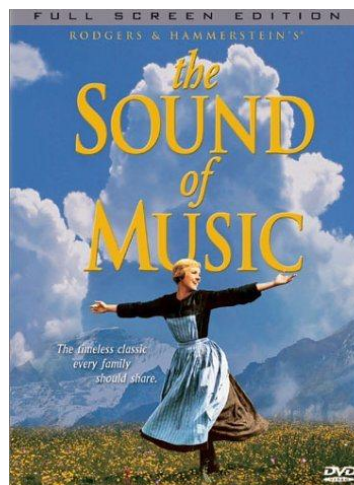
Υπόθεση

Στην Αυστρία του 1930, η Μαρία (Τζούλι Άντριους), μια νεαρή και γεμάτη ζωντάνια κοπέλα έχει αποσυρθεί από τα εγκόσμια και βρίσκεται σε μοναστήρι όπου φιλοδοξεί να γίνει μοναχή. Το ανήσυχό της πνεύμα όμως δε φαίνεται να μπορεί να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της μοναχικής ζωής. Όταν ο πλοίαρχος Γκεόργκ φον Τραπ (Κρατίστου Πλάμερ) γράφει στο μοναστήρι ζητώντας να του παρέχει μια από τις μοναχές ως γκουβερνάντα για τα 7 του άτακτα παιδιά, η μητέρα ηγουμένη (Πέγκι Γουντ) αποφασίζει να στείλει τη Μαρία για να αναλάβει τη δουλειά, θέλοντας με αυτόν τον τρόπο να τη βοηθήσει να βρει το δρόμο της. Η σύζυγος του πλοιάρχου φον Τραπ έχει πεθάνει κι ο πλοίαρχος λείπει συχνά σε ταξίδι κι όταν βρίσκεται στο σπίτι συμπεριφέρεται στα παιδιά του όπως ακριβώς συμπεριφέρεται και στο πλήρωμα των πλοίων στα οποία δουλεύει. Τα ανυπάκουα παιδιά του πλοιάρχου έχουν καταφέρει να διώξουν τις προηγούμενες γκουβερνάντες που είχε προσλάβει ο πατέρας τους. Η υποδοχή που λαμβάνει η Μαρία όταν

φτάνει στην οικία φον Τραπ είναι εχθρική, καθώς τα παιδιά σκαρφίζονται μια σειρά από τεχνάσματα για να την τρέψουν σε φυγή. Όμως η υπομονετική και γλυκιά Μαρία δεν το βάζει κάτω και καταφέρνει να κερδίσει τη συμπάθεια των παιδιών. Όταν ο πλοίαρχος επιστρέφει από ένα από τα ταξίδια του έχοντας στο πλάι του τη Βαρώνη Έλσα Σρέντερ (Ελινor Πάρκερ), την οποία ανακοινώνει ότι πρόκειται να παντρευτεί. Μετά την είδηση του επερχόμενου γάμου μεταξύ του πλοίαρχου και της Βαρώνης, η Μαρία διαπιστώνει ότι είναι ερωτευμένη μαζί του. Προκειμένου να αποδεσμευτεί από το πάθος που κρύβει για τον πλοίαρχο η Μαρία επιστρέφει στο μοναστήρι, τότε όμως κι ο πλοίαρχος διαπιστώνει ότι είναι ερωτευμένος μαζί της.

Κυκλοφορία

Η ταινία έκανε πρεμιέρα τον Μάρτιο του 1965 στις Ηνωμένες Πολιτείες και κατάφερε να ξεπεράσει για κάμποσα χρόνια την ταινία Όσα Παίρνει ο Άνεμος (Gone With the Wind) στην κορυφή των εισπράξεων όλων των εποχών και βρίσκεται στην τρίτη θέση με τις εμπορικότερες όλων των εποχών πίσω από τα: Όσα Παίρνει ο Άνεμος (Gone With the Wind) και μετά το Ο Πόλεμος των Άστρων: Επεισόδιο 4 - Μια Νέα Ελπίδα (Star Wars Episode IV: A New Hope).

Μπεν Χουρ

Το Ben Hur (γνωστό και ως Ben-Hur) είναι μια αμερικάνικη επική ταινία του 1959, σκηνοθετημένη από τον Γουίλιαμ Γουάιλερ, με σενάριο από τον Καρλ Τάνμπεργκ, βασισμένο στο πασίγνωστο ομώνυμο μυθιστόρημα του Λιούις Γουάλας. Πρόκειται για μία από τις καλύτερες θρησκευτικές ταινίες με τον ιδιαίτερο πομπώδη χαρακτήρα που έχουν γυριστεί και που η προβολή της επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο, συνηθέστερα τη περίοδο της Μεγάλης Εβδομάδας.

Το επικό δράμα βραβεύτηκε με 11 Όσκαρ, τα περισσότερα που έχει πάρει ποτέ ταινία.

Υπόθεση

Ο Μπεν Χουρ που ήταν έμπορος γόνος πλούσιας εβραϊκής οικογένειας, συναντά μετά από πολλά χρόνια τον παιδικό του φίλο Μεσάλα που τυγχάνει πλέον αξιωματούχος στο ρωμαϊκό στρατό να είναι διοικητής της φρουράς της Ιερουσαλήμ. Παρά τη χαρά που ένιωσαν και οι δύο από τη συνάντησή τους αυτή δεν αργούν να αντιληφθούν ότι βρίσκονται σε αντίπαλα πολιτικά στρατόπεδα. Έτσι ή άλλοτε φιλία ανάμεσα τώρα σε έναν πλούσιο Ιουδαίο και ένα Ρωμαίο αξιωματούχο μετατρέπεται σε μίσος, όταν ο πρώτος κατηγορείται άδικα για απόπειρα δολοφονίας του διερχόμενου κυβερνήτη της Ιερουσαλήμ, όπου και συλλαμβάνεται και ρίχνεται στα κάτεργα, ενώ η περιουσία του δημεύεται και οι οικείοι του κλείνονται στη φυλακή. Η υπόθεση στη συνέχεια περιπλέκεται με τον Ιησού Χριστό, τον Πόντιο Πιλάτο κ.ά.

Όσκαρ

Ο Ben Hur πήρε το 1960 βραβείο Όσκαρ σε 11 κατηγορίες και κατέχει έτσι το ρεκόρ των περισσότερων Βραβείων Όσκαρ μαζί με τις ταινίες Ο Άρχοντας των Δαχτυλιδιών: Η Επιστροφή του Βασιλιά και Τιτανικός. Βραβεύτηκε στις παρακάτω κατηγορίες:

- Καλύτερη Ταινία
- Καλύτερη Σκηνοθεσία

- Α' Ανδρικός ρόλος
- Β' Ανδρικός ρόλος
- Καλύτερο Μοντάζ
- Καλύτερη Φωτογραφία
- Καλύτερη Καλλιτεχνική Διεύθυνση
- Καλύτερα Κοστούμια
- Καλύτερη μουσική επένδυση
- Καλύτερος Ήχος
- Καλύτερα Οπτικά Εφέ
- Επίσης προτάθηκε για το Καλύτερο προσαρμοσμένο σενάριο

Σκηνοθεσία   Γουίλιαμ Γουάιλερ

Σενάριο   Καρλ Τάνπεργκ

                     Τζακ Χόκινς

Πρωταγωνιστές   Τσάρλτον Ήστον

                     Χάια Χαραρίτ

                     Στίβεν Μπόιντ

Πρώτη προβολή   18 Φεβρουαρίου 1962 (Ελλάδα)

Διάρκεια   212 λεπτά

Βιβλιογραφία :

Wikipedia

2ο Λύκειο Λευκάδας
Σχολικό έτος 2013-2014
Τάξη Β' Λυκείου

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9: Φεστιβάλ Καννών

Οι μαθητές
Παπαδοπούλου Νεφέλη
Ροντογιάννη Αγγελική
Τσιάβου Γρηγορία
Τσιάβου Χριστίνα
Φιλίππου Ιωάννα

Η υπεύθυνη καθηγήτρια
Ντεμογιάννη Σταυρούλα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1.ΙΣΤΟΡΙΑ	104
2.ΤΟΠΟΣ-ΧΡΟΝΟΣ	104
3.ΒΡΑΒΕΙΑ	104
4.ΘΕΣΜΟΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΑΝΝΩΝ	107
5.ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	107
6.ΤΑΙΝΙΕΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΒΡΑΒΕΥΤΕΙ ΣΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΑΝΝΩΝ	107
7.ΤΙΜΩΜΕΝΗ ΧΩΡΑ Η ΕΛΛΑΔΑ ΣΕ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΩΝ ΚΑΝΝΩΝ	111
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	112

1.Ιστορία

Το Φεστιβάλ διοργανώθηκε για πρώτη φορά το Σεπτέμβριο του 1939, με προεδρεύοντα τον Λουί Λυμιέρ. Η μόνη ταινία που παρουσιάστηκε στην πρώτη διοργάνωση ήταν η Παναγία των Παρισίων του Γουίλιαμ Ντίτερλι, καθώς συνέπεσε χρονικά με το ξέσπασμα του Β' Παγκοσμίου πολέμου και την κήρυξη πολέμου της Γαλλίας στη Γερμανία. Η πρώτη ολοκληρωμένη διοργάνωση του Φεστιβάλ έγινε το 1946. Ο θεσμός ματαιώθηκε το 1948 και το 1950, λόγω οικονομικών προβλημάτων, ενώ από το 1951, ο χρόνος διοργάνωσής του μετατοπίστηκε στην περίοδο της Άνοιξης. Το 1968 το Φεστιβάλ ξεκίνησε στις 10 Μαΐου αλλά διακόπηκε στις 19 Μαΐου, κατά την περίοδο της φοιτητικής εξέγερσης του Μάη του '68 και μετά από παρέμβαση φοιτητών απειλώντας τη διεξαγωγή της διοργάνωσης.

2.Τόπος-Χρόνος

Το Φεστιβάλ Καννών διεξάγεται κάθε χρόνο στις Κάννες, η οποία είναι πόλη στη νότια Γαλλία.

3.Βραβεία

Η επιτροπή του φεστιβάλ καθορίζει σε ποιες ταινίες, θα απονεμηθούν τα βραβεία, κατά τη διάρκεια ειδικής τελετής λήξης. Τα βραβεία που απονέμονται στις συμμετοχές του διαγωνιστικού τμήματος, είναι:

Χρυσός Φοίνικας (Palme d'Or), βραβείο για την καλύτερη ταινία

Μεγάλο Βραβείο (Grand Prix), βραβείο για την πιο πρωτότυπη ταινία

Βραβείο Γυναικειού ρόλου

Βραβείο Ανδρικού ρόλου

Βραβείο Σκηνοθεσίας

Βραβείο Σεναρίου

Βραβείο Επιτροπής

Για ταινίες μικρού μήκους έχουν καθιερωθεί επίσης τα αντίστοιχα βραβεία Χρυσού Φοίνικα και Επιτροπής ενώ από το 1978 απονέμεται επιπλέον, το βραβείο της Χρυσής Κάμερας (Caméra d'or) για την καλύτερη ταινία πρωτοεμφανιζόμενου σκηνοθέτη.

Έτος :1939

Έτος:1993

Έτος:2011

Έτος:2013

4. Θεσμός Φεστιβάλ Καννών

Το Φεστιβάλ των Καννών είναι ένας από τους σημαντικότερους διεθνείς διαγωνισμούς κινηματογράφου, που διεξάγεται στις Κάννες της Γαλλίας, μία φορά το χρόνο.

5.Κριτική επιτροπή

Η επιτροπή που κρίνει τις διαγωνιζόμενες ταινίες δεν έχει σταθερή σύνθεση αλλά επιλέγεται κάθε χρόνο. Αποτελείται από ένα προεδρεύον μέλος και άλλες προσωπικότητες του κινηματογράφου, συνήθως ηθοποιούς και σκηνοθέτες. Για κάθε κατηγορία συμμετοχής, η απονομή των βραβείων αποφασίζεται και από διαφορετική κριτική επιτροπή.

6.Ταινίες που έχουν βραβευτεί στο Φεστιβάλ Καννών

IL GATTOPARDO /THE LEOPARD MAN

του Λουκίνο Βισκόντι

Υπόθεση: Ένας Ιταλός πρίγκιπας του 19ου αιώνα, πλησιάζει στο τέλος της ζωής του και ταυτόχρονα στο τέλος της παντοδυναμίας του. Βιώνει τις αλλαγές των καιρών και τη μετάβαση σε μια εποχή όπου οι τίτλοι ευγενείας, μάλλον δεν καθορίζουν τη τύχη των υπόλοιπων κοινών θνητών. Ο ίδιος

κανονίζει ένα γάμο μεταξύ του αγαπημένου του νεαρού ανιψιού, με την κόρη ενός πλούσιου εμπόρου. Ο νεαρός, θα βρει την ευκαιρία για να μεταμορφωθεί από ένα ιδεαλιστή μαχητή, σε επαναστάτη και σύμβολο μιας νέας τάξης πραγμάτων. Ένα εκλεκτικό σχόλιο για το τέλος μιας τάξης και το ξεκίνημα μιας άλλης εποχής, με αριστοτεχνικό περιτύλιγμα ένα θυελλώδες ρομάντζο.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΑΙΝΙΑΣ:

Σκηνοθεσία : Λουκίνο Βισκόντι

Σενάριο : Τομάσι Ντι Αλμπεντούσα & Σούζο Τσέκι Ντ'Αμικό

Πρωταγωνιστούν: Μπάρτ Λάνκαστερ, Αλαίν Ντελόν, Κλαούντια

Καρντινάλε, Ρίνα Μορέλι, Πάολο Στόππα, Πιέρ Κλεμεντί, Τέρενς Χίλλ,

Ρομόλο Βάλι

Μουσική : Νίνο Ρότα

Χώρα παραγωγής: Ιταλία, Γαλλία

Χρονολογία παραγωγής: 1963

Γλώσσα: Ιταλικά Διάρκεια: 187' Εικόνα: Έγχρωμη (Technicolor)

ΟΘΕΛΛΟΣ

Εποχής Ασπρόμαυρη Διάρκεια: 90' - 1951

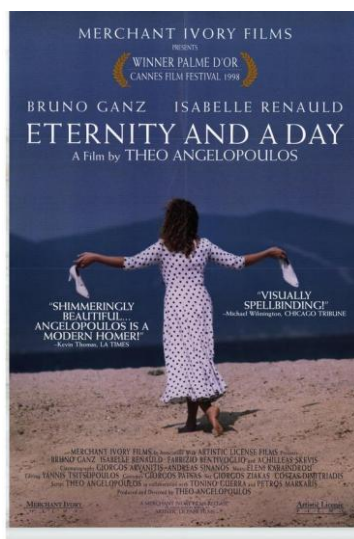
Παραγωγή: Ιταλία - Γαλλία - ΗΠΑ - Μαρόκο

Σκηνοθεσία: Ορσον Γουέλς

Πρωταγωνιστούν: Ορσον Γουέλς, Μάικλ Μακκλίμουρ, Σουζάν Κλουτιέ, Φέι Κόμπτον

ΥΠΟΘΕΣΗ: Ο δημοφιλής Οθέλλος είναι τρελά ερωτευμένος με την Δεισδαιμόνα, πανέμορφη κόρη αριστοκρατικής καταγωγής. Ο βοηθός του Ιαγος, εποφθαλμιώντας τη δύναμη του Οθέλλου προκαλεί ίντριγκες για να αποδυναμώσει τον ισχυρό άντρα. Σε μια ιστορία όπου το τέχνασμα, ο φθόνος και ο φόνος αποτελούν την ημερήσια διαίτα και η εκδίκηση το μεγαλύτερο δείγμα έρωτα, ο Γουέλς καταφέρνει να κατεβάσει το δράμα από το απρόσιτο βάθος του και να αναδείξει όχι μόνο ατμοσφαιρική εικόνα, αλλά και ανθρώπινους χαρακτήρες με κλασικά γνωρίσματα.

Η ταινία κέρδισε το Χρυσό Φοίνικα στις Κάννες το 1951.

Μια Αιωνιότητα και μια Μέρα

1998 Έγχρ. Διάρκεια: 130'

Ελληνο-γαλλο-ιταλική ταινία, σκηνοθεσία Θόδωρος Αγγελόπουλος με τους: Μπρούνο Γκαντζ, Ιζαμπέλ Ρενό, Αχιλλέα Σκέβη, Ελένη Γερασιμίδου, Φαμπρίτζιο Μπεντιβόλιο.

Υπόθεση: Ένας συγγραφέας, που πρόκειται να μπει την επόμενη μέρα στο νοσοκομείο κι ενδεχομένως να πεθάνει, θυμάται μια ευτυχισμένη οικογενειακή στιγμή πριν από 30 χρόνια και βιώνει ένα παράξενο ταξίδι, όπου το παρελθόν, το παρόν και το φανταστικό γίνονται ένα

Η ταινία πήρε το βραβείο Χρυσός Φοίνικας του Φεστιβάλ Καννών το 1998.

Ρώμη, Ανοχύρωτη Πόλη

Η ταινία «Ρώμη, Ανοχύρωτη Πόλη» (ιταλ. Roma, Città Aperta) είναι νεορεαλιστικό πολεμικό δράμα παραγωγής 1945 σε σκηνοθεσία Ρομπέρτο Ροσελίνι. Στην ταινία πρωταγωνιστούν οι Άννα Μανιάνι, Άλντο Φαμπρίτσι και Μαρτσέλο Παλιέρο και πραγματεύεται την περίοδο της γερμανικής κατοχής της Ρώμης το 1944. Η ταινία κέρδισε το μέγα βραβείο του Φεστιβάλ Καννών.

Υπόθεση

Ρώμη 1944. Η πόλη είναι υπό γερμανική κατοχή και οι πολίτες της βιώνουν τη βάρβαρη συμπεριφορά των Γερμανών. Οι Γερμανοί αναζητούν

έναν Ιταλό, τον Τζόρτζιο Μανφρέντι (Μαρτσέλο Παλιέρο), με την υποψία ότι είναι μέλος μιας ομάδας της Αντίστασης. Εκείνος ζητά βοήθεια από το φίλο του Φραντσέσκο (Φραντσέσκο Γκραντζάκετ), που πρόκειται να παντρευτεί τη χήρα Πίνα (Άννα Μανιάνι). Η Πίνα κι ο ιερέας Δον Πιέτρο Πελεγκρίνι (Άλντο Φαμπρίτσι) προσπαθούν να βοηθήσουν τον Τζόρτζιο να φύγει από την πόλη το συντομότερο δυνατόν με νέα ταυτότητα. Παράλληλα η Πίνα ετοιμάζεται να παντρευτεί τον Φραντσέσκο την αμέσως επόμενη μέρα, όταν κάποιος πρόσωπο από το περιβάλλον του Τζόρτζιο δίνει πληροφορίες στους Γερμανούς βάζοντας σε κίνδυνο τις ζωές όλων.

7. Τιμώμενη χώρα η Ελλάδα σε τμήμα του Φεστιβάλ των Καννών

Το 2013 η χώρα μας ανακοινώθηκε πως θα ήταν τιμώμενη χώρα σε τμήμα του φεστιβάλ των Καννών. Αν και μέχρι πρότινος η μοναδική ελληνική συμμετοχή στην 66η διοργάνωση του Φεστιβάλ των Καννών ήταν το νέο φιλμ του Τζιμ Τζάρμους «Only lovers left alive» στη συμπαραγωγή του οποίου βρίσκεται η ελληνική εταιρεία του Χρήστου Κωνσταντακόπουλου «Faliro House», εν τέλει ανακοινώθηκε πως η χώρα μας θα ήταν τιμώμενη χώρα στο τμήμα <<Regions capitals pour le cinema>>, μια παραδοσιακή συνάντηση στο πλαίσιο του Φεστιβάλ.

ΠΗΓΕΣ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

<http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%91%CF%81%CF%87%CE%B5%CE%AF%CE%BF:Palmed%27or.jpg>

http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%A7%CF%81%CF%85%CF%83%CF%8C%CF%82_%CE%A6%CE%BF%CE%AF%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%B1%CF%82

http://www.arive.gr/pages/tributes/cannes_film_festival/cannes_film_festival.html

<http://cinofil.pblogs.gr/2012/02/diethnes-festibal-kinhmatografoy-kannwn.html>

βάλει όλη του τη φαντασία σε λειτουργία για να βοηθήσει την οικογένειά του που κρατείται στο ναζιστικό στρατόπεδο συγκέντρωσης Μπέργκεν-Μπέλζεν.

Η ταινία κυκλοφόρησε στους κινηματογράφους στις 20 Δεκεμβρίου 1997 στην Ιταλία και στις 23 Οκτωβρίου 1998 στις Ηνωμένες Πολιτείες. Απέσπασε εξαιρετικά σχόλια από τους κριτικούς και αποδείχθηκε μεγάλη εισπρακτική επιτυχία αποφέροντας 229,1 εκατομμύρια δολάρια παγκοσμίως. Έλαβε επτά υποψηφιότητες για Όσκαρ, μεταξύ των οποίων Καλύτερης Ταινίας και Σκηνοθεσίας, κερδίζοντας τρία στις κατηγορίες Καλύτερης Ξενόγλωσσης Ταινίας, Α' Ανδρικού Ρόλου για την ερμηνεία του Μπενίνι και Καλύτερης Μουσικής.

Ο Γκουίντο ένας Ιταλός εβραϊκής καταγωγής, φτάνει σε μια μικρή πόλη της Ιταλίας για να πιάσει δουλειά ως σερβιτόρος στο ξενοδοχείο του θείου του. Ο Γκουίντο είναι αστείος και χαρισματικός, ειδικά όταν γνωρίζει μια δασκάλα, τη Ντόρα. Η Ντόρα, όμως, προέρχεται από μια πλούσια, αριστοκρατική, μη εβραϊκή οικογένεια. Η μητέρα της θέλει να καλοπαντρευτεί, αλλά η Ντόρα ερωτεύεται τον Γκουίντο και τη μέρα του γάμου της, κλέβονται.

Περνούν αρκετά χρόνια και τώρα το ζευγάρι έχει ένα γιο, τον Τζιοζέ. Η Ντόρα και η μητέρα της έχουν αποξενωθεί εξαιτίας του γάμου της με τον Γκουίντο αλλά οι σχέσεις τους καλύτερεύουν λίγο πριν τα τέταρτα γενέθλια του εγγονού της.

Ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος μόλις έχει ξεσπάσει. Ο Γκουίντο, μαζί με το θείο του και το γιο του αναγκάζονται να επιβιβαστούν σε ένα τρένο με προορισμό ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης. Η Ντόρα ζητάει να πάει μαζί τους αλλά δεν της επιτρέπεται. Στο στρατόπεδο, ο Γκουίντο κρύβει το γιο του από τους Ναζί φύλακες, του δίνει κρυφά φαγητό και προσπαθεί να τον κάνει να μην καταλάβει τι πραγματικά συμβαίνει. Έτσι, τον πείθει ότι το στρατόπεδο είναι απλά ένα παιχνίδι, στο οποίο ο παίκτης που θα καταφέρει να μαζέψει 1.000 πόντους θα κερδίσει ένα τανκ. Του λέει αν κλάψει, παραπονεθεί, ζητήσει τη μαμά του ή πει ότι πεινάει θα χάσει.

Ο Γκουίντο τον πείθει ότι οι φύλακες του στρατοπέδου είναι κακοί γιατί θέλουν κι αυτοί να κερδίσουν το τανκ και έτσι όλα τα άλλα παιδιά κρύβονται για να κερδίσουν το παιχνίδι. Όταν ο Τζιοζέ δε θέλει να παίξει άλλο και ζητά να επιστρέψει σπίτι, του λέει ότι είναι λίγους πόντους πριν τη νίκη. Παρά το γεγονός ότι είναι περιτριγυρισμένος από μιζέρια, αρρώστια και θάνατο, ο Τζιοζέ δεν αμφιβάλλει καθόλου για τα λεγόμενα του πατέρα του, χάρη στην πειστική του ερμηνεία και τη δική του αθωότητα.

Η ιστορία του Γκουίντο κρατάει μέχρι το τέλος, όταν μέσα στο χάος που προκάλεσε η αμερικανική εισβολή, λέει στο γιο του να μείνει μέσα σε ένα κουτί μέχρι να φύγουν όλοι, πείθοντάς τον ότι αυτό είναι το τελευταίο μέρος του παιχνιδιού. Ο Γκουίντο, ενώ προσπαθεί να βρει τη Ντόρα, συλλαμβάνεται και πυροβολείται από έναν φύλακα, αλλά όχι πριν κάνει το γιο του να γελάσει για τελευταία φορά, παριστάνοντας τον Ναζί φύλακα.

Ο Τζιοζέ καταφέρνει να επιζήσει και νομίζει ότι νίκησε το παιχνίδι όταν ένα αμερικανικό τανκ φτάνει και ελευθερώνει το στρατόπεδο. Βρίσκει τη μητέρα του, μη γνωρίζοντας ότι ο πατέρας του έχει πεθάνει. Χρόνια αργότερα, συνειδητοποιεί τη θυσία του πατέρα του, που στην ουσία του έσωσε τη ζωή.

ΗΘΟΠΟΙΟΙ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ:

Ρομπέρτο Μπενίνι στο ρόλο του Γκουίντο

Νικολέτα Μπράσκι στο ρόλο της Ντόρα

Τζιόρτζιο Κανταρίνι στο ρόλο του Τζιοζέ

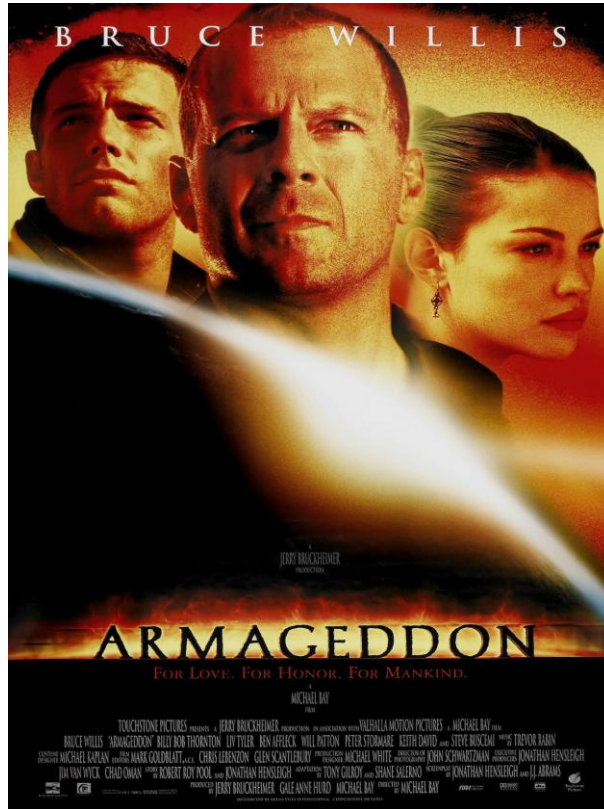
Τζιουστίνο Ντουράνο στο ρόλο του Ελιζέο

Αμερίγκο Φοντάνι στο ρόλο του Ροντόλφο

Σέρτζιο Μπαστρίκ στο ρόλο του Φερούτσιο

Μαρίζα Παρέδες στο ρόλο της μητέρας της Ντόρας

ARMAGEDDON

Ξαφνική βροχή μετεωριτών, που καταστρέφει το διαστημικό λεωφορείο Ατλαντίς και προκαλεί εκτεταμένες ζημιές στη Νέα Υόρκη, σημαίνει συναγερμό στη Γη, καθώς η NASA ανακαλύπτει ότι ένα γιγαντιαίο ουράνιο σώμα βρίσκεται σε πορεία πρόσκρουσης με τον πλανήτη μας. Το πλήρωμα δύο διαστημοπλοίων αναλαμβάνει να προσεγγίσει το μετεωρίτη, να τοποθετήσει βόμβες και να τον ανατινάξει.

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μάικλ Μπέι

Ηθοποιοί: Στιβ Μπουσέμι , Μπρους Γουίλις , Μπίλι Μπομπ Θορντον, Λιβ Τάιλερ , Μάικλ Κλαρκ Ντάνκα

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

1. Η βασική διαφορά ανάμεσα στον ευρωπαϊκό και στον αμερικάνικο κινηματογράφο είναι η ξεχωριστή αντίληψη του χρόνου που παραδοσιακά καθορίζει τον ευρωπαϊκό.
2. Ο αμερικάνικος κινηματογράφος έχει εντυπωσιακά εφέ σε αντίθεση με τον ευρωπαϊκό κινηματογράφο που προβάλλει την πραγματικότητα.
3. Στον αμερικάνικο κινηματογράφο έχει πάντα χαρούμενο τέλος ενώ στον ευρωπαϊκό κινηματογράφο το επιθυμητό αποτέλεσμα.
4. Ο αμερικάνικος κινηματογράφος παρουσιάζει τους ηθοποιούς του ως "super" ήρωες, ενώ ο ευρωπαϊκός κινηματογράφος τους παρουσιάζει απλούς καθημερινούς ανθρώπους.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

- Ο άνθρωπος επί σειρά ετών πειραματίστηκε πάνω στην προσπάθεια απεικόνισης της κίνησης.
- Ο κινηματογράφος βασίζεται σε ένα ελάττωμα του ανθρώπινου ματιού, που ονομάζεται "μετείκασμα", το οποίο δεν είναι τίποτα άλλο δηλαδή από μια αλληλουχία φωτογραφιών που κινούνται με 24 καρέ το δευτερόλεπτο όπως λέγεται η μια φωτογραφία στην κινηματογραφική ορολογία. Όλες μαζί οι φωτογραφίες αποτελούν το κινηματογραφικό φιλμ.
- Οι αδελφοί Λυμιέρ ήταν Γάλλοι κινηματογραφιστές και εφευρέτες, δημιουργοί του *κινηματογράφου (cinematographe)*, μίας μηχανής λήψης, εκτύπωσης και προβολής του φιλμ.
- Τα Κινηματογραφικά Φεστιβάλ (Βερολίνου, Βενετίας, Καννών, Θεσσαλονίκης) αποτελούν γιορτές του κινηματογράφου και ευκαιρίες.
- Ο κινηματογράφος είναι τέχνη
- Ο κινηματογράφος μας πρόσφερε μιαν αντανάκλαση της ζωής, καταγράφοντας με πλούσια εκφραστικά μέσα το παρελθόν και το παρόν της ανθρωπότητας και παρέχοντας ένα όραμα για το μέλλον.
- Υπάρχουν έντονες διαφορές ανάμεσα στον ευρωπαϊκό και αμερικάνικο κινηματογράφο, χωρίς αυτό να αμφισβητεί την ποιότητα καθενός από τις δύο κατηγορίες
- Είναι μοναδική ικανότητά του να αγγίζει τον κόσμο και να το κάνει αυτό πολύ πιο αποτελεσματικά από οποιοδήποτε άλλο μέσο και με ανυπέβλητο οπτικό ρεαλισμό.
- Τέλος, ο κινηματογράφος αποτελεί κομμάτι του σύγχρονου κόσμου, του πολιτισμού, της κοινωνίας, της καθημερινότητάς μας, δηλαδή, της ζωής μας

